

NIEUWE OF WEINIG BEKENDE
MICROLEPIDOPTERA

VAN NOORD-AZIE,

BESCHREVEN DOOR

P. C. T. SNELLEN,

met afbeeldingen (Plaat 8, 9 en 10)

DOOR

Dr. J. VAN LEEUWEN Jr.

TWEEDE GEDEELTE ¹⁾:

Tineina en Pterophorina.

1. *Nemophora minutella* nov. sp. — Pl. 8, fig. 1.

Vier wijfjes van 13—14 mm. vlugt.

Onder de mij bekende soorten is deze nieuwe de kleinste, terwijl verder *Dorsiguttella* Ers. van haar verschilt door de beide onzuiver witte binnenrandsvlekjes der voorvleugels. *Panzerella* Fabr., Zell. en *Annulatella* Ragonot — indien deze laatste inderdaad specifiek verschilt van *Panzerella* — onderscheiden zich door donker en licht geringde sprieten en donkergrijze achtervleugelfranje; *Schwarziella* Zell., *Sericinella* Zell. en *Pilulella* Hübn. verschillen door spitse voorvleugels en ook door donkergrijze achtervleugelfranje; *Swammerdamella* Linn. door veel aanzienlijker grootte (20—22 mm.), zeer duidelijk met donker netwerk overtogen voorvleugels

¹⁾ Zie voor het eerste gedeelte (Tortricina) *Tijds. v. Ent.* dl. XXVI, p. 181 enz.

en beslist gele achtervleugelfranje. Er blijven dus nog over *Reaumurella* Peyerimhof, *Pilella* W. V. en *Metaxella* Hübn. Eerstgenoemde soort is mij alleen uit de beschrijving bekend, zij zou zoo groot zijn als *Swammerdammella*, maar niet gereticuleerde, grijsblonde, iets breedere voorvleugels hebben, met een donker vlekje op de dwarsader en bleekgele achtervleugelfranje. *Pilella* is slechts weinig grooter dan *Minutella*, doch de voorvleugels zijn vrij donker leemkleurig, licht gevlekt en de franje der achtervleugels is grijs; terwijl bij *Metaxella*, die evenveel vlugt heeft als *Pilella*, de franje der achtervleugels wel geel is, maar de voorvleugels zijn merkbaar breeder en stomper dan bij *Minutella*, donkerder geel, zichtbaar ofschoon niet sterk licht gevlekt en met een duidelijk donker middenvlekje geteekend. Van *Pseudopilella* Peyerimhof kan ik mij naar de beschrijving geene duidelijke voorstelling maken en ik vermeld haar dus slechts «pro memorie».

Aangezigt en palpen grijswit. Sprieten twee en een halfmaal zoo lang als de voorvleugels, op de onderzijde van ieder der 23—25 eerste leden met een bruin langsstreepje, overigens onder en boven wit, vrij helder en zonder eenig spoor van donkere ringen. Schedelbeharing bleekgeel, even licht als bij mijne exemplaren van *Pilulella*, nog iets lichter dan bij de lichtst behaarde voorwerpen van *Metaxella*. Thorax gekleurd als de voorvleugels. Deze zijn smal, naar achteren zeer weinig verbreed; de achterrand is niet ten volle zoo lang als de helft van den in het midden vlakken voorrand, doch duidelijk gebogen, en de punt is stomp, hoewel minder dan bij *Metaxella*. Grondkleur der voorvleugels een vrij zuiver, zeer bleek glanzig geel, met eene flauwe groenachtige tint, herinnerende aan de kleur van *Swammerdammella*, maar nog lichter en zonder spoor van donker netwerk of middenpunt. Tegen den wortel der binnenrandshelft is het geel iets grauwer, langs de tweede helft des voorrands, maar zeer smal, iets levendiger. Wortelhelft der franje als de vleugel, de tweede grijs, vrij duidelijk afgescheiden.

Achtervleugels grijs, als bij *Swammerdammella*, de franje merkbaar lichter, geelgrijs, aan den wortel haarfijn geler. Zij is dus

als bij sommige lichte wijfjes van *Pilella*. Achterlijf grijs, onder en boven. Onderzijde der voorvleugels donkergrijs, de snede van den voorrand en bestuiving langs den achterrand blond. Achtervleugels als boven, ook de franje. Borst en pooten geelgrijs.

Amoer, 19 en 16 Junij.

2. *Adela nobilis* Christ., *Bull. de Mosc.* 1881 (sep. p. 201) n°. 136. — Pl. 8 fig. 2 en 2a.

Drie exemplaren; een ♂ van 17, twee wijfjes van 16 mm. vlugt.

Bij deze soort is het ligchaam plomp gebouwd, de kop is vrij dik behaard, de behaarde palpen en de oogen zijn bij den ♂ grooter dan bij het ♀, en zijne sprieten, die op een groot, dik kegelvormig behaard grondstuk staan, zijn langer dan bij de andere sexe, waar zij tot ongeveer twee vijfden door beschubbing zijn verdikt. Verder zijn de achterscheenen vrij lang behaard, doch alleen bij den ♂; ader 5 en 6 der achtervleugels zijn gesteeld, 7 ontspringt uit de punt der middencel en de voorvleugeladeren zijn allen ongesteeld. Zij kan dus worden geplaatst in afdeeling C van *Adela*, alwaar hare naaste verwante *Viridella* is, doch het aangezicht is bij *beide* sexen behaard, bij het ♀ niet blinkend beschubd en de voorvleugels zijn met een lichten dwarsband geteekend. Ook schijnt de beharing van alle ligchaamsdeelen niet zoo sterk als bij *Viridella*, wat ten deele door afvliegen kan veroorzaakt zijn. Eigenlijk verbindt zij de afdeelingen B en C van *Adela*.

Palpen bij den ♂ duidelijk langer dan de kop, zwart behaard, evenals de zuigerwortel, het aangezicht, het voorhoofd en het staalblauwe wortellid der sprieten, die iets meer dan driemaal zoo lang zijn als de voorvleugels. Zij zijn verder ongeveer tot een zevende door bronskleurige beschubbing verdikt en overigens onzuiver wit. Schedel met eenige grijsachtig blonde haren bezet. Bij het ♀ zijn de palpen iets korter dan de kop en even als deze blond behaard. Tot twee vijfden zijn de vrouwelijke sprieten (even als hun kleine wortel) staalblauw en in afnemende mate, veel sterker dan bij den ♂, door beschubbing verdikt. Zij zijn overigens

wit en hunne lengte bedraagt anderhalfmaal die der voorvleugels. Thorax bronsgroen.

Voorvleugels gevormd als bij de bekende *Degeerella*, dus met stompere punt, langeren, schuineren, meer gebogen achterrand en meer afgeronden staartheek dan bij *Viridella*. Op twee derden ziet men eene $\frac{1}{2}$ millim. breede helderwitte dwarsstreep zonder metaalglans en tot zoover zijn zij blinkend licht groenbrons beschubd, zonder spoor van gele bestuiving of zwarte langslintjes. De witte dwarsstreep is eenigszins verschillend. Bij den ♂ staat zij een weinig binnenwaarts schuin, bij het eene ♀ ongeveer loodregt en bij het andere, waar zij ook iets dunner is, een weinig buitenwaarts schuin en is dus aldaar aan den binnenrand iets verder van den wortel dan aan den voorrand. Wortelwaarts is de streep tot hare volle breedte, franjewaarts tot de dubbele (aan den voorrand iets verder) purperkleurig-roodkoper afgezet. Deze afzetting is duidelijk maar niet scherp begrensd; vooral franjewaarts vervloeit zij eenigszins, het minst in het midden. Achter de witte dwarsstreep ziet men zeven fijne, uiteenwijkende purperroode langslintjes, waarvan de onderste en bovenste niet duidelijk te onderscheiden zijn van de afzetting der streep. Voorrandsfranje purperkleurig, de overige bronsgroen, buitenwaarts purper getint. Achtervleugels onder en boven paarsbruin, de franje bruingrijs met goudgloed aan den wortel, vooral op de onderzijde en tegen de vleugelpunt. Onderzijde der voorvleugels iets donkerder dan die der achtervleugels, met geelwitten dwarsband en goudgroen beschubden achterrand.

Borst en buik zwartbruin met bronsgloed. Voor- en midden-dijen en scheenen, benevens de achterscheenen bij den ♂ staalblauw, zijne tarsen en achterscheenen (met de beharing) blond. Bij het ♀ zijn de pooten staalblauw en bronskleurig, de achterscheenen naakt, de tarsen vervloeiend geel geringd.

Eiland Askold.

3. **Nemotois Raddeellus** Christ., *Bull. de Moscou* 1881 sep. 202 n°. 137. — Pl. 8 fig. 3 en 3a.

Een zeer gave en frissche ♂ van 14 mm. vlugt.

Oogenschijnlijk behoort deze vlinder tot afdeeling C van *Adela* en tot de verwantschap van *Viridella* en *Cuprella*, waarmede hij den vleugelvorm, het korte achterlijf, de korte achterpooten en de langbehaarde achterscheenen gemeen heeft; doch de groote oogen staan nog nader bijeen dan bij *Cuprella* ♂ en raken elkander bijna op den schedel, terwijl bovendien in de achtervleugels niet ader 5 en 6 gesteed zijn, zooals bij de genoemde Adelen, maar 6 en 7. Een en ander geeft mij aanleiding om *Impolitellus* in het genus *Nemotois* te plaatsen. Misschien zal de ontdekking van het ♀ later deze plaatsing nader wettigen, doch dit is zeker, dat deze soort voor mij een nieuw bewijs oplevert, dat *Adela* en *Nemotois* in het vervolg wel vereenigd moeten worden.

Van de mij bekende soorten van *Nemotois* verschilt deze nieuwe zeer door de teekening der voorvleugels. Een enkele blik op de afbeelding doet het afwijkende duidelijk zien.

Palpen anderhalfmaal zoo lang als de kop, dun, spits, opgerigt, onder en boven zeer lang zwart behaard, het aangezicht geheel verbergende. Zuiger opgerold. Oogen elkander, als boven gezegd, op den schedel bijna rakende, het voorhoofd en de achterkop met eenige lange zwarte haren, ook de zijden van den kop met eenige dergelijke, in den vorm van bakkebaarden. Wortellid der sprieten lang, dik kegelvormig, zwart, de schaft dun, onderaan zonder verdikking door beschubbing of haren. Hij is ruim tweemaal zoo lang als de voorvleugels, geheel onderaan op den rug zwart, verder wit. Thorax zwart, zonder metaalglans, lang doch ijl zwart behaard. Dit komt weder meer met *Adela cuprella* dan met *Nemotois* overeen. Voorvleugels naar achteren zeer weinig verbreed, ongeveer gevormd als bij *Adela cuprella* en *viridella*, met vlakken voorrand, duidelijke, stompe punt, schuinen, flauw gebogen achterrandsrand, die zoo lang is als de halve voorrand en als $\frac{3}{4}$ van den binnenrand. De staartheek is onduidelijk,

Grondkleur der voorvleugels dof leengeel, aan den wortel tot een zesde zwart, verder tot drie vierden geteekend met 6 paars-zilveren dwarslijntjes en zwarte, fijne langsljntjes op het aderbeloop van het laatste vierde. Van die dwarslijntjes zijn de eerste drie, die na den zwarten wortel ongeveer $\frac{2}{3}$ millim. van elkaar zijn verwijderd, — zoodat de derde nog iets vóór de helft van den vleugel komt, — regtstandig, gegolfd, van voor- tot binnenrand reikende, iets afgebroken. De vierde begint aan den voorrand, $\frac{1}{2}$ mm. van de derde, is ook gegolfd, doch komt slechts tot $\frac{2}{3}$ der vleugelbreedte; de vijfde is slechts een kort streepje op de dwarsader en de zesde, die in den staarhoek staat, is even boven de helft stomp franjewaarts gebroken. Achter haar ziet men zes uitstralende fijne zwarte langsljntjes op de aderen 2—7, die van den staarhoek naar even boven de vleugelpunt, waar ader 7 uitloopt, in lengte toenemen. Aan den voorrand, nabij het laatste lijntje, bevindt zich nog een driekant paarsachtig zwart vlekje, dat eene gele stip der grondkleur en een paar paarszilveren schubben insluit. Franjelijf dik, donkergrijs. Franje lichtgrijs, ook die der donkergrijze, iets dun beschubde achtervleugels, die eene duidelijke punt en een van daar tot ader 1c vrij vlakken achterrand hebben; de staarhoek is stomp.

Achterlijf zwart, aan het eind, vooral op den buik, met eenige lange zwarte haren, overigens stomp en slechts een zesde langer dan de achtervleugels.

Op de iets glanzige onderzijde zijn de achtervleugels een weinig lichter dan boven, de voorvleugels bleek grijsgeel, met donkergrijze sporen van de teekening der bovenzijde en eenige zwarte voorrandsstippen bij de punt. Borst, buik, dijen en scheenen zwart, iets glanzig, de beide eerstgenoemden en de achterscheenen lang dofzwart behaard, alle tarsen, de binnenzijde der middenscheenen en de sporen grijsgeel. De achtertarsen zijn zoo lang als de scheenen en de middenpooten langer dan het achterpaar.

Voorvleugels met aanhangcel en gesteelde ader 8 en 9.

Bekatowa, Amoer, 7 Junij 1877.

4. *Cerostoma leuconotella* nov. sp. — Pl. 8 fig. 4 en 4a.

Een zeer gaaf en frisch ♀ van $20\frac{1}{2}$ mm. vlugt.

Dat deze soort tot de verwantschap van *Parenthesella* L. en *Radiatella* Don. behoort, wordt aangeduid door den vorm der voorvleugels, die eene scherpe punt en daaronder vlakken achterrand der franje hebben; doch de gedachte aan eene variëteit van eene dezer soorten wordt buitengesloten, eerstens door de breedere achtervleugels, wier franje aan den staarhoek nog niet half zoo lang is als de vleugelbreedte in cel 1c, terwijl zij bij de genoemde, vooral bij *Radiatella*, aldaar ruimschoots half zoo lang is; ten tweede door het ruim een derde langere eindlid der palpen; en ten derde doordat alle aderen der voorvleugels ongesteeld zijn. Bij de beide vermelde soorten zijn ader 7—8 gesteeld of ontspringen uit één punt. De bijpalpen zijn duidelijk; bijoogen kan ik niet onderscheiden.

Palpen (met den baard van lid 2, die afgerond is) tweemaal zoo lang als de kop; middenlid zwartgrijs met witten, buitenwaarts de helft smalleren bovenrand; eindlid zoo lang als de baard van lid 2, wit. Bijpalpen zwartgrijs, tweeledig. Kopharen wit, iets geelachtig. Sprieten wit, de wortel en de eerste leden geheel; dan komen ongeveer 35 smalle zwarte ringen. Halskraag op zijde roetbruin, in het midden, evenals de thorax-rug, breed wit, de schouderdeksels roetbruin. Voorvleugels iets breeder dan bij de beide boven besproken soorten; aan den staarhoek, juist bij het begin der franje, is de breedte $3\frac{1}{4}$ millim. en de grootste lengte van den vleugel bedraagt $9\frac{3}{4}$ mm. Ook is de franje aan den staarhoek meer afgerond en onder de vleugelpunt niet meer dan vlak.

Tot twee derden, aan den voorrand iets verder dan boven den staarhoek, is de grondkleur, behalve aan den binnenrand, tot halfweg cel 1b, waar zij wit is, donker roetbruin, het donkerst tegen den witten binnenrand, naar boven, vooral wortelwaarts, oplichtende en in zeer donker muisgrauw overgaande, en zooals de heer van Leeuwen zeer juist opmerkt, wanneer men er langs

ziet, tegen het licht in, evenals bij het beoordeelen der kleur van laken, ligt er een zeer heldere fraaije roodbruine gloed over, die in de teekening echter niet kan worden weergegeven. De binnenrandsstreep is in cel 1*b* iets bogtig, ongeveer zooals bij de welbekende *Plutella Cruciferarum* en met eenige zwarte schubben besmet. Franjewaarts is de bruine kleur scherp begrensd, heeft aan het eind op den voorrand eene zwarte stip, onderaan, van ader 6 tot in cel 1*b*, een iets binnenwaarts schuin, onderaan breeder, wit lijntje. Het overige van den vleugel is fraai grijs, iets paarsachtig, een weinig zwart bestoven, langs den achterrand met eene rij zwarte stippen, van welke echter alleen de bovenste (iets onder de vleugelpunt) en de onderste, geheel aan het eind van cel 1*b*, duidelijk zijn; van de tusschenliggende ziet men slechts sporen. Franje een weinig donkerder grijs dan de aangrenzende vleugel, met sporen van twee witte, uiterst fijne deelingslijnen.

Achtervleugels met franje, achterlijfsrug en onderzijde grijs, iets lichter dan het puntderde der voorvleugels en een weinig glanzig. Buik, borst, alle dijen en de achterscheenen grijswit, de voor- en middenscheenen en alle tarsen grijs.

Chingan-gebergte, 22 Julij.

5. ***Depressaria costaemaculella*** Christ., *Bull. de Moscou* 1881 (sep. p. 212) n°. 147. — Pl. 8 fig. 5 en 5a.

Een gaaf ♀ van 21 mm. vlugt.

Bij deze zeer kenbare soort zijn ader 2 en 3 der voorvleugels kort gesteeld; de voorrandshoek hunner middencel is verder iets stomper dan in het algemeen bij *Depressaria*. Overigens herinnert zij zeer aan *Culcitella* H.S., de grondkleur der voorvleugels is eveneens bleek stroogeel, terwijl kop, thorax en wortelveldje ook zwart zijn; maar de vlinder is grooter, heeft nog eene, bij *Culcitella* ontbrekende groote zwarte vlek aan den voorrand der voorvleugels, de palpen zijn langer en smaller en ader 5 der

achtervleugels is aan den wortel niet gebogen maar regt; zij ontspringt even ver van ader 6 als van de uit één punt komende aderen 3 en 4; 7 en 8 der voorvleugels zijn gesteeeld.

Middenlid der palpen anderhalfmaal zoo lang als de kop, overal half zoo breed als de oogen, ongebaard, aan de voorzijde naauwelijks gegleufd, zwart, met smal geel bovenrandje. Het eindlid is iets korter dan de helft van lid 2, geel, met zwarte schubben. Kop zwart. Wortellid der sprieten zwart, de schaft geel, op den rug met bijna ineenvloeiende zwarte stippen. Thorax zwart. Voorvleugels breeder en met steiler achterrاند dan bij *Culcitella*; de achterrاند is weinig korter dan de halve voorrand.

De grondkleur der voorvleugels is een bleek stroogeel, zonder glans, doch evenwel niet zeer dof. Wortelveldje zwart, tot den voorrand scherp begrensd. Ongeveer het derde vierde van den voorrand wordt beslagen door eene binnenwaarts geknotte, driekante zwarte vlek, die naar achteren en over het geheel tegen den voorrand een weinig valer is en den gelen vleugelgrond eenigszins laat doorschemeren. Op een derde der vleugellengte, in het midden, ziet men eene zwarte stip, op drie vijfden, tegen den wortelrand der voorrandsvlek, onderaan eene tweede, fijnere. Verder bemerkt men eenige zwarte stipjes langs den voorrand, vóór de vlek en langs de franjelijן eenige flauwe. Franje als de vleugel, iets grauwer. Achtervleugels grijs, iets paarsachtig, met vuil grijswitte franje; zij zijn aan den staarthoek slechts weinig verbreed, stomp regthoekig. Achterlijf bruingrijs, de staartpluim en de achterranden der ringen fijn geel.

Onderzijde der voorvleugels bruingrijs met bleekgele franje, die der achtervleugels met franje geelwit. Pooten bleekgeel, de vooren middenscheenen buitenwaarts bijna geheel zwart, de achterscheenen slechts met enkele zwarte schubben. Tarsen buitenwaarts donker gevlekt.

Eiland Askold.

6. *Depressaria leucocephala* nov. sp. — Pl. 8, fig. 6 en 6a.

Een gaaf wijfje van 20 mm. vlugt.

Deze soort behoort tot de tweede afdeeling van *Depressaria*, waar ader 2 der voorvleugels uit drie vierden van den binnenrand der middencel ontspringt, verwijderd van 3. Ader 3 en 4 der achtervleugels zijn kort gesteeld; 5 ontspringt op een vierde der dwarsader. Verder zijn ader 7 en 8 der voorvleugels gesteeld en de palpen gewoon gevormd, lid 2 ongebaard, 3 glad beschubd.

De naaste verwante van *Leucocephala* is, wegens de zeer donkere kleur der voorvleugels, *Badiella* Hübn., doch zij verschilt van deze doordat de voorvleugelwortel niet helderder is. In dit opzigt stemt zij met *Douglasella* en *Pulcherrimella* overeen, die echter beiden veel lichter gekleurde voorvleugels hebben. Over het geheel heeft *Leucocephala* onder de mij bekende Depressariën der tweede afdeeling de donkerste voorvleugels, waartegen de grijswit gekleurde kop en thorax-rug zeer afsteken.

Palpen iets roodachtig grijswit; lid 2 buitenwaarts met bruin gewolkte onderhelft, het eindlid met breeden, naar onderen niet scherp begrensden bruinen ring der tweede helft, de spits grijswit. Kop grijswit, mede iets roodachtig, langs de oogen met donkerbruinen rand. Sprieten geheel donker turfbruin. Thorax in het midden gekleurd als de kop, de schouderdeksels donker turfbruin. Een even donker bruin is ook de grondkleur der naar achteren niet verbreedde voorvleugels; het is aan den vleugelwortel het donkerst en heldert naar achteren langzamerhand op. Tot twee vijfden is de vleugel ongeteekend; dan ziet men eenige grijswitte bestuiving onder den voorrand, een grijswit middenpunt op de dwarsader, en eene even als bij de verwante soorten kort gebroken grijswitte dwarsstreep, die vrij duidelijk is halfweegs het middenpunt en den achterrand. Laatstgenoemde is met zwarte, wortelwaarts een weinig grijswit afgezette randpunten geteekend. Fijne zwarte langslijntjes op de aderen worden eerst op de tweede vleugelheft zichtbaar, doch zijn ook daar niet zeer duidelijk en

komen niet voorbij de gebroken lichte dwarsstreep. Franje iets grauwer dan de vleugel.

Achtervleugels donkergrijs, aan den staarhoek duidelijk verbreed, tegen den wortel iets lichter. Achterlijfsrug donkergrijs.

Onderzijde der vleugels donkergrijs, de wortelhelft der achtervleugels lichter. Buik donkergrijs. Borst en dijen lichter, bijna witgrijs. Scheenen en tarsen bruingrijs, eerstgenoemde aan de buitenzijde met een paar onduidelijke, lichtgrijze vlekken.

Suifun.

7. *Depressaria erythrella* nov. sp. — Pl. 8 fig. 7 en 7a.

Een gaaf paar; de ♂ 26, het ♀ 21 mm. vlugt.

Oogenschijnlijk is deze *Depressaria*, waarvan de ♂ vrij groot is, om de roode kleur der voorvleugels en hun helderwit middenpunt, verwant aan *Applana* Fabr. en *Ciliella* Staint., doch bij nadere beschouwing ziet men dat het lichte, langs den voorrand uitgevloeide en tegen den binnenrand franjewaarts eenigszins donkerder begrensde wortelveldje der voorvleugels, bij die soorten aanwezig, hier ontbreekt, terwijl in plaats daarvan een zeer fijn, grijswit, den voorrand niet bereikend, loodregt dwarslijntje bij den vleugelwortel is waar te nemen — bijna zooals bij *Rutana* Fabr. — waar echter de voorvleugels grauwbrown, grijs gemarmerd en met eenige fijne gele langslijnen geteekend zijn. Verder zijn de palpen bij *Erythrella* anders gevormd dan bij de drie genoemde soorten, met naar onderen vrij duidelijk verbreed middenlid. Overigens behoort zij tot de eerste afdeeling van *Depressaria*, met gesteelde aderen 2—3 en 7—8 der voorvleugels. Ader 3 en 4 der achtervleugels komen uit één punt, 5 ontspringt nabij 4.

Lid 2 der palpen is aan de binnenzijde licht grijsgeel, buitenwaarts met bruingrijze en grijsgele schubben bezet, de verbreding ook met eenige helder steenroode. Eindlid zoo lang als lid 2, grijsgeel, met twee onduidelijke bruingrijze ringen, de punt grijsgeel. Onder de oogen, aan beide zijden van het aangezicht, ziet men

eenige helder lichtroode haren — zooals bij meer Depressariën, o. a. bij *Applana* en *Ciliella*. Sprieten bruingrijs, bij den ♂ vrij dik, plat. Aangezigt grijsgeel. De schedel en vooral de thorax hebben eene vrij heldere steenroode kleur, overeenkomende met die der voorvleugels, welke gevormd zijn als bij *Ciliella* en *Applana*, bij den ♂ iets meer naar achteren verbreed en wat stomper gepunt. De grondkleur der voorvleugels is vrij eentoonig; zij zijn langs den binnen- en voorrand, doch vooral aan laatstgenoemden, geteekend met roodbruine vlekjes, die door fijne aschgrauwe streepjes worden afgewisseld. Aschgrauwe, sterk afgebroken langslijntjes ziet men ook op het aderbeloop der tweede vleugelhelft en eveneens gekleurde, iets gegolfde dwarsschrapjes, met roodbruine schubben bestrooid, op het achterrandsderde. Op een derde ziet men twee schuin staande (:), hier zeer fijne zwarte stippen, waarvan de onderste uiterst fijn wit geringd is, op de dwarsader eene helder witte stip, die bij den ♂ merkbaar grooter is dan bij het ♀, en tusschen de zwarte stippen en de witte een flauw, donkerbruin, wolkje, dat bij het ♀ ongeteekend is, doch bij den ♂ eene witte stip draagt. Vleugelvouw met eene zwarte stip op een derde. Franjelijf ongeteekend. Franje ongeveer als de vleugel, iets bleeker doch helderder rood, tegen den staarhoek grijzer.

Achternvleugels aan den staarhoek duidelijk verbreed, grijs gekleurd met grijsgele franje, op de onderzijde iets lichter en geler, tegen de punt donkergrijs gesprenkeld. Onderzijde der voorvleugels donkerder grijs, vooral bij het ♀, waar ook de grijsgele achter- en voorrand sterker afsteken en de wortelhelft van laatstgenoemden duidelijker donkergrijs gevlekt is.

Achterlijf gekleurd als de achternvleugels, op den buik met dwarsrijen van fijne zwarte stippen. Pooten licht bruingrijs, de tarsen grijsgeel geringd.

Chanka-Meer, 4 Sept. (♂); Suifun (♀).

Depressaria septicella nov. sp. — Pl. 8 fig. 8 en 8a.

Een goede ♂ van ruim 14 mm. vlugt.

Deze kleine *Depressaria* is blijkbaar eene verwante van *Putridella* Wien. Verz., doch de grondkleur der voorvleugels is bij laatstgenoemde anders, onzuiver bruingrijs, de grond om de beide schuin staande zwarte stippen niet lichter en de donkere plek, waarop de bij *Septicella* zeer duidelijke en heldere middenstip staat, niet als eene streep tot in den staarthoek verlengd. Eindelijk maken ook de zeer scherpe zwarte streepjes op de adereinden van het laatste vleugelderde en de lichte franje *Septicella* zeer kenbaar. Zij behoort overigens tot de eerste afdeeling van *Depressaria*, met gesteelde aderen 2—3 en 7—8 der voorvleugels, terwijl de aderen 3—5 der achtervleugels ongeveer uit één punt komen.

De palpen zijn gewoon gevormd; lid 2 in het midden half zoo breed als lang, aan de voorzijde gelijkmatig afgerond; lid 3 is iets korter dan 2. Kleur der palpen bleekgeel, lid 2 buitenwaarts zwart bestoven, 3 met twee aan de binnenzijde opene zwarte ringen. Sprieten donkerbruin. Kop en thorax-rug zijn bleekgeel, de oogranden en eene stip op ieder der schouderdeksels zwartbruin. Voorvleugels iets smaller dan bij *Putridella*, nog iets stomper en de achterrand een weinig meer afgerond. Hunne grondkleur is helder bruingeel, het wortelveldje is bleekgeel, dus lichter dan bij *Putridella*, door een gebogen, zwartbruin, niet tot den voorrand reikende en franjewaarts een weinig vervloeid zwart streepje begrensd. Het is niet merkbaar langs den voorrand uitgevloeid en diens wortel met eene zwarte stip geteekend. Op een derde der vleugellengte ziet men, op eene ronde, niet scherp begrensde, lichtere, bleekgele plek twee schuin staande scherpe zwarte stippen, waarvan de bovenste de grootste is en onder de tweede, in de vleugelvouw, een groepje zwartbruine schubben. Dwarsader iets voorbij het midden van den vleugel, met een zwartbruin wolkje, in welks onderhelft zich eene vrij groote en scherpe helderwitte stip vertoont. Dit zwartbruine wolkje is, op dezelfde wijze als bij *Depr. Angelicella*, tot een, in den staarthoek uitlopend, gebogen zwartbruin schaduwstreepje verlengd. Boven het donkere wolkje staat eene zwarte stip aan den voorrand en van daar af is deze en de achterrand tot in den staarthoek geteekend met tien

dikke koolzwarte streepjes. Franje bleekgeel met grijze deelingslijn.

Achtervleugels aan den staarhoek verlengd, grijs, de tweede helft donkerder. Franje geelachtig grijswit. Onderzijde der voorvleugels donkergrijs met zwarte, vervloeiende stippen om de vleugelpunt en langs den achterrand. Achtervleugels als boven, de adereinden met vervloeiende donkergrijze stippen. Franje bleekgeel. Borst en buik bleek grijsgeel, laatstgenoemde aan beide zijden met zwarte, ineenvloeiende vlekjes. Achterlijfsrug grijs. Pooten aan de binnenzijde bleekgeel, van de voorpooten de geheele buitenzijde zwartbruin, die van het middenpaar aldus gevlekt, en de tarsen bruin, licht geringd.

Chabarowska, 1 Augustus 1877.

Atabyria nov. gen.

Hoe weinig ik ook een voorstander ben van het vormen van nieuwe genera onder de Lepidoptera, zoo kan ik dit bij het beschrijven der nu volgende nieuwe Tineine niet ontgaan, daar werkelijk geen mij bekend genus geschikt is tot hare opname. De sikkelvormige, bijna als bij *Depressaria* gevormde palpen doen ons de verwanten dezer nieuwe soort het eerst onder de Gelechiden zoeken, doch bij vergelijking van het aderstelsel met dat van die Tineinen, zien wij dat de aderen 5 en 6 der achtervleugels gesteeld zijn, hetgeen bij de Gelechiden niet voorkomt en meer aan *Acrolepia* herinnert. Misschien is het laatstgenoemde genus inderdaad het naast verwant aan *Atabyria*, hoewel bij vergelijking talrijke punten van verschil in het oog loopen. Ik behoef hiertoe slechts te wijzen op den gladbeschubden kop, de dunnere lipvoelers, de stompregthoekige voorvleugelpunt en de gesteelde of uit één punt komende aderen 3—4 der achtervleugels bij *Acrolepia*. In de teekening is eenige overeenkomst met die van het genus *Helcystogramma* Zeller (*Hor. Soc. Ent. Ross.* 1877, p. 367, fig. 126 en 127), maar vorm van vleugels en palpen zijn geheel anders. Het aderstelsel beschrijft Zeller niet.

Oogen naakt, onbewimperd; bijoogen kan ik niet onderscheiden. Kop zeer breed; met eene digte, vooral op den schedel en het voorhoofd lange, op het aangezigt iets kortere beharing bekleed; het aangezigt is breeder dan de oogen en even breed als lang. Zuiger lang, opgerold. Palpen sikkelvormig gebogen, zoo lang als de kop (met zijne beharing); lid 2 plat, behaard, aan de voorzijde iets ruw, in het midden het breedst, doch aldaar nog iets smaller dan de oogen; eindlid iets korter dan lid 2, merkbaar dunner, stomp-gespitst, glad beschubd. Bijpalpen digt tegen de aangezigts-beharing aangedrukt. Sprieten zoo lang als drie vijfden der voorvleugels, vrij dun, met klein wortellid, de schaftleden driekant, vrij lang bewimperd. Thorax kort, iets smaller dan de dikbehaarde schedel, iets plat gedrukt, glad beschubd, met korte schouderdeksels.

Voorvleugels langwerpig, in het midden ruim driemaal zoo lang als breed, naar achteren weinig verbreed; de voorrand sterk gebogen; de punt zeer afgerond; de achterrand een derde zoo lang als de voorrand, iets schuin, weinig gebogen; de staarhoek stomp. Binnenrand een zesde korter dan de voorrand. Achtervleugels in het midden een vierde breeder dan de voorvleugels, met regten voorrand, afgeronde punt, sterk en gelijkmatig gebogen achterrand en korten binnenrand, die weinig langer is dan een vierde van den voorrand. De beschubbing der vleugels is fijn en glad, de franje kort, vooral die der voorvleugels, die naar onderen niet verlengd is, terwijl hare lengte aan den staarhoek der achtervleugels nog geen derde van de vleugelbreedte in cel 1*d* bedraagt.

Voorvleugels met 12 aderen, de middencel zoo lang als twee derden van den vleugel, ongedeeld, met iets gebogen voorrand en vrij duidelijke hoeken, de dwarsader iets buitenwaarts schuin, ongebogen. Geene aanhangcel. Ader 2 ontspringt uit vijf zesden van den binnenrand, 3—4 eenigszins verwijderd om den staarhoek, 5 (niet ver van 4) en 6 uit de dwarsader, 7 uit de spits der cel, 8—9 komen gesteeld uit haren voorrand nabij de spits en loopen in den voorrand des vleugels uit, 10 is weinig langer dan 6 en ontspringt nabij 8—9, 11 ver wortelwaarts. Achtervleugels

met 8 aderen; de middencel is driekant en schijnt korter dan de halve vleugel te zijn. Eene dwarsader kan ik niet onderscheiden. Ader 2—3 zijn gesteeld, 4 ontspringt ver van 3, 5—6 zijn gesteeld en ontspringen nabij 7; ader 8 is lang en loopt in den voorrand, nabij de vleugelpunt uit.

Pooten lang, vrij dun, glad beschubd, met het gewone getal vrij lange sporen, de middensporen op de helft der scheenen.

Achterlijf gewelfd, slank, tweemaal zoo lang als de binnenrand der achtervleugels, met korte stompe staartpluim.

9. **Atabyria Bucephala** nov. sp. — Pl. 9, fig. 1, 1a (kop) en 1b (aderbeloop der vleugels).

Twee goede mannen van 17—18 mm. vlugt.

De binnenzijde van lid 2 der palpen en de uiterste spits van lid 3 zijn vuilwit; overigens zijn zij bruinzwart als de geheele vrij groote kop. Sprieten bruingrauw. Voorhelft van den thorax zwartbruin, de tweede beenkleurig geelwit. Grondkleur der voorvleugels beenkleurig geelwit, iets stroo-glanzig; eene langwerpige vierkante vlek aan den wortel van den voorrand, dan fijne stippen op de snede en vervolgens eenige grootere vlekjes tegen de vleugelpunt, benevens eene zeer groote, tegen den voorrand onregelmatig afgeronde vlek op het midden van den binnenrand, zijn bruinzwart, scherp begrensd. In de ruimte, begrensd door de voorrandsvlekjes der vleugelpunt en de groote binnenrandsvlek, ziet men bij één exemplaar drie zwarte stippen, bij het andere slechts eene, in den staartheek, en de grond tusschen en onder de vlekjes aan de vleugelpunt is min of meer okergeel gewolkt. Franje geelwit, die der grijze achtervleugels iets lichter dan deze. Achterlijf en pooten licht bruingeel, de buitenzijde der beide eerste paren bruinzwart. Onderzijde der vleugels vuil grauwegeel.

Chabarowska, 14 Aug. 1877 (1 ♂), Suifun (1 dito).

10. *Gelechia pallipalpella* nov. sp. — Pl. 9, fig.
2 en 2a.

Twee gave wijfjes van 16 en 17 mm. vlugt.

Na verwant aan de bekende *Gel. distinctella* Hüb., doch zich onderscheidende door vuil grijswit, aan de basis zwartbruin middenlid der palpen en doordat de zwarte stippen der voorvleugels (waarvan die op de dwarsader dubbel is) roestgeel geringd zijn. Bij *Distinctella* is de buitenzijde van het middenlid der palpen geheel donkerbruin, terwijl de stippen der voorvleugels wel veelal wit maar nooit roestgeel zijn afgezet, en die op de dwarsader steeds enkelvoudig is. Bij *Lentiginosella*, die ook roestgeel geringde stippen op de voorvleugels en eene dubbele op de dwarsader heeft, zijn de palpen wel de helft smaller en de kleinere *Flavicomella*, waaraan men ook zou kunnen denken, heeft veel smallere voorvleugels met geelwit voorrandsvlekje boven den staartheok.

Middenlid der palpen onderaan bijna half zoo breed als lang, naar boven iets versmald, het eindlid iets korter dan lid 2, met vuilwitte en bruine schubben bekleed. Aangezigt en voorhoofd vuil grijswit, de schedel meer bruingrijs. Sprieten zwartbruin, naauwelijks merkbaar lichter geringd. Thorax donker bruingrijs.

Voorvleugels gevormd als bij *Distinctella* ♀, naar verhouding breeder. Hunne grondkleur is een donker, gelijkmatig bruingrijs, zonder merkbaren glans. Bij een der exemplaren ziet men bij den vleugelwortel een onduidelijk zwart vlekje, dat bij het andere, iets donkerder, niet aanwezig is. Vleugelvouw op de helft met eene enkelvoudige, roestgeel geringde stip; daarboven, op twee vijfden der vleugellengte, dus iets meer naar achteren, bevindt zich eene onduidelijk dubbele, mede roestgeel geringde en op de dwarsader eene dergelijke, mede, maar duidelijk, dubbele. Lichte dwarsstreep in den staartheok op de helft gebroken, vuil grauwegeel, aan den voorrand, bij het lichtere der beide exemplaren iets helderder. Dit voorwerp heeft ook zwarte randstippen, die vuil bruinachtig grijs afgezet zijn. Franje bij beiden vuil grijs, zwart beschubd.

Achtervleugels een klein weinig breeder dan de voorvleugels, slechts met korte spits, hunne franje aan den staarthoek zoo lang als drie vijfden der vleugelbreedte op de helft, aan de vleugelpunt slechts een vierde zoo lang. Zij zijn donkergrijs met iets lichtere franje.

Onderzijde der voorvleugels geheel donkergrijs, die der achtervleugels lichtgrijs met breed donker bestoven voorrand. Pooten aan de binnenzijde grijs, buitenwaarts zwartbruin en bruingeel gevlekt (de tarsen aldus geringd) en de scheenen licht grijsblond behaard. Borst en buik donkergrijs.

Vleugeladeren geheel als bij *Distinctella*.

Amoer, zonder nadere aanduiding van vangplaats; op 19 en 26 Junij gevangen.

11. *Gelechia psammitella* nov. sp. — Pl. 9 fig. 3 en 3a.

Vijf goede exemplaren van beide sexen; 14—16 mm. vlugt.

Deze geheel typische *Gelechia* is wel het naast verwant aan *Flavicomella*, uithoofde van den vleugelvorm en den gelen kop, doch verschilt overigens vrij sterk van die soort, zoodat eene nadere vergelijking naauwelijks noodig is; ik stip alleen het verschil aan in de kleur der voorvleugels, die bij *Flavicomella* nagenoeg zwart zijn.

Palpen smal, het middenlid op de helft slechts een derde zoo breed als lang, glad beschubd; hunne kleur bleek okergeel. Sprietten bruingrijs, flauw donker geringd. Kop helder bleek okergeel. Thorax gekleurd als de voorvleugels. Deze zijn licht grauwegeel, zeer fijn en gelijkmatig donker bestoven, slechts met eene flauwe donkere middenstip of ook wel geheel zonder teekening, vrij dof. Franje iets grijzer dan de vleugel.

Achtervleugels met korte punt en daaronder naauwelijks uitgesneden, verder rondgebogen achterrands. Zij zijn overigens zoo breed als de voorvleugels en de lengte hunner franje aan den staarthoek een weinig korter dan de vleugelbreedte in het midden. Hunne kleur is donkergrijs, iets glanzig, die der franje bruingrijs met smal gelen wortel. Onderzijde der voorvleugels bruingrijs, die

der achtervleugels ongeveer als boven, iets onzuiverder. Ader 5 van laatstgenoemden is aan den wortel sterk gebogen en ontspringt bijna uit één punt met 3 en 4; ader 6 en 7 uit één punt.

Achterlijfsrug donkergrijs, de buik bijna witgrijs, de staartpluim vuil leemgeel als de pooten, die grauwbrown gekleurde sporen en ringen om de tarsen hebben.

Amoer-rivier, zonder nadere lokaliteit, van 19 tot 25 Junij gevangen.

12. *Recurvaria albidorsella* nov. sp. — Pl. 9, fig. 4 en 4a.

Een gave ♂ van $10\frac{1}{2}$ mm. vlugt.

Deze aan *Leucatella* na verwante *Recurvaria* onderscheidt zich van haar: 1°. door mindere grootte, 2°. door geheel witten thoraxrug, 3°. doordat de witte dwarsband bij den wortel der voorvleugels naar boven zeer versmald is, 4°. door het ontbreken der gewone zwarte middenpunten. Verder zijn de lichte tegenvlekken boven en in den staarthoek meer driekant en ontbreken zwarte randstippen langs den voor- en achterrandsrand om de punt der veel stompere voorvleugels. De achtervleugels zijn lichter grijs en het eindlid der palpen is van den wortel af regelmatig verdund dan bij de reeds genoemde, algemeen bekende soort.

Palpen wit, buitenwaarts aan den wortel zwartbruin. Sprieten bruingrijs, fijn zwart geringd. Kop wit, ook de rug van den thorax, het schildje echter zwartbruin. Voorvleugels vaalzwart. Op een vierde hunner lengte vertoont zich de bovenvermelde dwarsband, wiens witte kleur, evenals die van palpen, kop en thorax, eene flauwe geelachtige tint heeft. Hij is wortelwaarts regt afgesneden, franjewaarts schuin en aan den binnenrand weinig smaller dan de lengte van den wortelrand; aan den voorrand bedraagt de breedte nog geen halven millimeter. In het ongeveer een derde der vleugellengte beslaande middenveld van den vleugel ontbreken de drie, bij *Leucatella* aanwezige, koolzwarte, soms fijn wit afgezette gewone stippen. Lichte tegenvlekken op drie vierden der vleugel-

lengte, dus minder ver naar achteren dan bij de genoemde soort, waar ook het zwarte middenveld grooter is en twee vijfden der vleugellengte inneemt. Zij zijn driekant, gelijkzijdig; de onderste is iets grooter en staat verder naar achteren; ook zijn zij ver gescheiden. Vleugelpunt zwart, ongeteekend. Franje donkergrijs, met eene vervloeiide zwarte deelingslijn en onder de witte vlek in den staarthoek ook geheel wit gekleurd. Bij *Leucatella* is de franje ook daar donkergrijs.

Achtervleugels onder en boven grijs, niet zeer donker, de franje geelachtig grijs. Achterlijfsrug grijs, de staartpluim geelwit; buik geheel donkergrijs. Onderzijde der voorvleugels donkergrijs, de teekening der bovenzijde geelwit doorschemerende. Pooten zwartgrijs, de middenscheenen buitenwaarts aan het eind, de achterscheenen ook in het midden wit. Tarsen wit geringd.

Amoer.

13. *Brachmia adumbratella* nov. sp. — Pl. 9 fig. 5 en 5a.

Twee gave mannen van 16 mm. vlugt.

De palpen zijn bij deze soort gevormd zooals bij *Pruinosella*, met nog iets korter eindlid. Zij wijken dus nog meer van die van het genus *Gelechia* af dan bij de bekende *Brachmia Mouffetella*. Verder zijn ader 6—8 der voorvleugels gesteeld, de vleugelvorm als bij laatstgenoemde soort en dus de achtervleugels iets langer gepunt dan bij *Pruinosella*; de vlinder is van beide soorten overigens duidelijk onderscheiden door de bruingrijze, ongeteekende voorvleugels.

Middenlid der palpen naauwelijks gebogen, tweemaal zoo lang als de kop, in het midden half zoo breed als lang. Eindlid niet ten volle half zoo lang als lid 2, in het midden verdikt, fijn gepunt. Het middenlid is aan de binnenzijde donkergrijs, buitenwaarts donkerder, bruingrijs, met grijswitten bovenrand, het eindlid evenzoo, met vuilwitte spits. Kop donkergrijs, het voorhoofd met stompe kuif. Sprieten bruingrijs, zwart geringd. Thorax bruingrijs

als de voorvleugels. Deze zijn op het midden nog niet ten volle een derde zoo breed als lang, vrij dof, eenkleurig bruingrijs, fijn zwart bestoven, naar achteren ook een weinig donkergrijs, het meest tegen de met zwarte schubben geteekende franjelij. Van de typische zwarte stippen der Gelechiden, die bij *Mouffetella* zoo duidelijk zijn, is niets te zien, daarentegen bij één der beide voorwerpen van *Adumbratella* een flauw spoor eener scherp gebroken lichtere dwarslijn in den staarhoek. Achtervleugels en lijf donkergrijs. Franje als de vleugels; die van het achterpaar aan den wortel haarfijn geelachtig.

Onderzijde der vleugels, borst, buik en pooten donkergrijs, de voorvleugels tegen de punt, de achtervleugels langs den voorrand een weinig grauwegeel bestoven, de tarsen aldus geringd.

Aderstelsel der achtervleugels en lengte hunner franje als bij *Mouffetella*.

Amoer, 27 en 29 Mei.

14. *Nothris albidella* nov. sp. — PL 9 fig. 6 en 6a.

Zeven, meest gave mannen van $11\frac{1}{2}$ — $12\frac{1}{2}$ mm. vlugt.

Onder de tot de Europeische fauna behorende soorten van het niet zeer natuurlijke genus *Nothris* (het onderscheidt zich namelijk van *Gelechia* hoofdzakelijk alleen door het gebaarde tweede palpenlid), is deze door de eenigszins onzuiver witte kleur der voorvleugels zoo kenbaar, dat wel geene nadere vergelijking noodig is. Ik ken namelijk geene beschreven soort, die ook slechts ongeveer die kleur vertoont. Zij behoort overigens tot de kleinere van het genus; de franje der achtervleugels is aan den staarhoek zoo lang als de vleugelbreedte in het midden; de punt der voorvleugels is stomp; hun staarhoek, ofschoon zeer afgerond, toch aangeduid. Verder ontspringt ader 2 der voorvleugels uit vijf zesden van den binnenrand der middencel en 6—7 der achtervleugels zijn gesteeld.

Palpen wit; lid 2 aan de binnenzijde geheel, behalve aan de punt van den baard; aan de buitenzijde is het zwart met smal witten bovenrand. Lid 3, dat iets langer is dan 2, wit met be-

nedenwaarts schuinen zwarten ring even boven de helft. Kop wit, ook de sprieten, deze aan de tweede helft met naar boven duidelijker wordende bruine ringen. Thorax wit, eenigszins onzuiver (als kop en voorvleugelgrond).

Voorvleugels naar achteren een weinig verbreed, de achterrand weinig korter dan de helft van den voorrand. Hunne grondkleur is reeds van af het eerste derde, vooral tegen den binnenrand en naar achteren in toenemende mate doch altijd dun, bruingrijs bestoven. Voorrand met donkere vlekjes. Van deze zijn twee, op $\frac{1}{6}$ en $\frac{1}{3}$, koolzwart, een derde, op $\frac{3}{7}$, is bruingrijs en niet scherp. Vervolgens komen weder twee koolzwarte vlekjes en verder, naar de vleugelpunt toe, nog drie bruingrijze stippen. Ook de achterrand is met zwartbruine stippen geteekend, maar wat het meest in het oog loopt is een vrij groot, iets langwerpig koolzwart vlekje op de helft der vouw, terwijl men bovendien nog eene zwarte stip in den staartheek ziet en eene, op het tweede vierde afgebroken langsrij van fijne, mede zwarte, over het midden van den vleugel. Franje bruingrijs, aan den voorrand met donkerder vlekjes. Achtervleugels en lijf lichtgrijs, de franje iets lichter en geler, de vrij lange staartpluim geelwit. Onderzijde der vleugels lichtgrijs, de buik en binnenzijde der pooten grijswit, hunne buitenzijde bruingrijs met fijne witte ringen om de tarsen.

De achtervleugels zijn kort gepunt, ongeveer zooals bij *Marginellus*. Blagowestchenk (Amoer) van 28 Junij tot 14 Julij. Irkutsk 5 Julij.

15. ***Xystophora tripunctella*** nov. sp. -- Pl. 9 fig. 7 en 7a.

Drie goede wijfjes van 12 en 13 mm. vlugt.

Ader 2 der achtervleugels ontspringt uit twee derden van den binnenrand der middencel, 3 uit zeven achtsten daarvan, 4 uit haren staartheek. Verder zijn de palpen gebogen, langer dan de kop, het eindlid is zoo lang als lid 2, spits, de middencellen zijn gesloten en de voorvleugels mesvormig. Er bestaat dus geen bezwaar deze nieuwe soort in het genus *Xystophora* von Heinemann

op te nemen, hoewel de vorm der palpen van die der meeste soorten afwijkt. Lid 2 is namelijk (evenals bij *Palustrella* Dougl.) bovenaan tot het dubbele verbreed, maar meer aan beide zijden. Overigens is *Tripunctella* door den breed witachtig bestoven voorrand der met drie zwarte stippen geteekende, leemgele voorvleugels zeer kenbaar en verschilt van *Palustrella* door smallere, langer gepunte achtervleugels.

Middenlid der palpen aan de binnenzijde geelwit, buitenwaarts roestbruin, de iets ruige bovenrand bijna wit; evenzoo is de kleur van het eindlid. Kop geelwit, de oogranden zwartbruin. Sprieten geelwit, zwart geringd. Thorax bleek leemgeel, niet zoo witachtig als de kop. Voorvleugels met iets gebogen, in het midden vlakken voorrand, aan de punt stomp. De achterrand is zoo lang als de binnenrand. Grondkleur een dof, licht, vrij helder leemgeel. Voorrand aan den wortel smal zwart, verder tot twee vijfden der vleugelbreedte en van het midden tot de vleugelpunt in zeer afnemende mate dof geelwit bestoven. Bij een der exemplaren, dat ook de donkerste voorvleugels heeft, is deze witte bestuiving over het geheel vrij dun, bij het afgebeelde het digst. De teekening bestaat slechts uit drie fijne koolzwarte stippen. Van deze bevindt er zich eene op de helft der vleugelvouw, de tweede, daarboven en meer achterwaarts, op de helft van de middenlangsas der voorvleugels, de derde op de dwarsader, op drie vierden der vleugellengte. Geene franjelijijn; franje als de vleugel gekleurd.

Achtervleugels een klein weinig smaller dan de voorvleugels, de franje aan den staarhoek anderhalfmaal zoo lang als de vleugelbreedte. Achterrand op ader 4 vrij scherphoekig gebroken, de punt vrij lang. De vorm is dus ongeveer zooals bij *Servella*. Zij zijn verder onder en boven donkergrijs met iets lichtere, bruinere franje. Achterlijf donkergrijs met iets geelachtige spits. Onderzijde der voorvleugels donker bruingrijs, de punt bruingeel bestoven; franje bruingeel. Pooten aan de binnenzijde grijsgeel, buitenwaarts donker bruingrijs. Tarsen fijn grijsgeel geringd. Middenspooren op twee derden der achterscheenen.

De middencil der voorvleugels is zoo lang als drie vierden der

vleugellengte, hunne aderen 6—8 zijn gesteeld en omvatten de vleugelpunt.

Blagowestchenk (Amoer rivier), 13 Julij.

16. *Xystophora rutilella* nov. sp. — Pl. 9 fig. 8 en 8a.

Twee gave mannen van $9\frac{1}{2}$ en 10 mm. vlugt.

Vleugelvorm en aderstelsel zijn bij deze soort als bij *Xystophora* (*Monochroa*) *tenebrella* Hübner, doch de palpen zijn dunner en hun spits eindlid is zoo lang als lid 2; zij komen bijna overeen met die van *Xystophora* (*Lamprotes* v. Hein.) *micella* W. V. *Rutilella* versterkt mij dus in mijn gevoelen, dat ik wel deed (zie *Vlinders v. Nederland*, Microlepidoptera p. 684), von Heinemann's genera *Monochroa* en *Lamprotes* met *Xystophora* te vereenigen.

Palpen sterk gebogen, tweemaal zoo lang als de kop, vrij dun, glad beschud; lid 2 weinig dikker dan 3, iets platgedrukt, aan de voorzijde zonder gleuf. Zij zijn donker hoorngel, lid 3 is tegen de punt, vooral aan de voorzijde, gezwart. Aangezigt geheel onderaan als de palpen gekleurd, overigens, evenals de schedel, koperkleurig met rooden gloed. Sprieten bronskleurig zwart; iets minder dan het puntderde van de vrij sterk getande schaft is wit met zwarte spits. Thorax als de schedel gekleurd.

De voorvleugels worden slechts tot een zesde hunner lengte breeder en zijn van daar gespitst; de voorrand blijft echter vrij regt en is voorbij het midden iets ingedrukt, maar de binnenrand is flauw gebogen en gaat zonder staarhoek over in den eveneens gebogen achterrand. De voorvleugels zijn verder glad beschud, aan den wortel glanzig donker violet; dan komt aan den voorrand, op een zesde, eene smalle, schuine, groenzilveren dwarsstreep, die tot in de vouw doorloopt. Vervolgens worden zij blinkend koperkleurig met twee paarszilveren stippen, eene op twee derden der vouw en de andere juist op de helft van den vleugel, in de middencel, terwijl eindelijk het puntderde roodkoperkleurig is met naar de vleugelpunt toenemenden violetten gloed. Franje zwart met staalblauwen gloed.

Achtervleugels tot drie vierden zoo breed als de voorvleugels op een zesde (ongeveer 1 millimeter), dan is de achterrand bijna regthoekig gebogen en gaat vrij steil opwaarts met eene kleine buitenwaartsche buiging in het midden (evenals bij *Tenebrella* en vele andere Gelechiden). Vleugelpunt lang en spits, bijna een vierde zoo lang als de vleugel. Kleur van dezen zwartgrijs met kopergloed. Franje aan den staarhoek tweemaal zoo lang als de vleugel, zwartgrijs.

Achterlijfsrug en onderzijde der vleugels zwartgrijs met eenigen groenen en rooden metaalgloed. Buik en pooten blinkend koperkleurig groen en rood; een ring aan het eind der middenscheenen en twee op de helft en aan het eind der achterscheenen, benevens de sporen glanzig wit.

Ader 7 en 8 der voorvleugels zijn gesteeld; hunne middencel iets langer dan drie vierden van den vleugel.

Blagowestchenk (Amoer), 15 en 18 Julij.

17. *Xystophora rufulella* nov. sp. — Pl. 9, fig. 9 en 9a.

Twee goede wijfjes van 14 mm. vlugt.

Deze *Xystophora* behoort tot de eerste afdeeling van von Heine-mann's genus (middencel der voorvleugels zoo lang als twee derden der vleugels, achterrand der achtervleugels op ader 4 rond gebogen). De franje der achtervleugels is aan den staarhoek iets langer dan de vleugelbreedte in cel 1c en de punt dier vleugels langer en veel duidelijker afgescheiden dan bij *Palustrella*.

Palpen een en drie vierde maal zoo lang als de kop; lid 3 iets korter dan het naar boven iets verbreedde, glad beschubde middenlid. Zij zijn bleekgeel; lid 2 heeft binnen- en buitenwaarts eene naar boven verbreedde zwarte streep; lid 3 is aan de achterzijde grootendeels zwart. Aangezigt en sprieten bleekgeel, de schaft van laatstgenoemden van af ring 4 breed zwartbruin geringd. Schedel thorax en voorvleugels licht okerbruin. Op de voorvleugels is het aderbeloop een zweem bleeker, vooral tot twee derden, de dwarsader draagt eene zeer scherpe, fijn bleek okergeel geringde koolzwarte stip. Verder ziet men op een derde van den voorrand eene

uiterst flauwe, schuine, iets donkerder dan de grond gekleurde dwarslijn, die ongeveer tot den binnenrand der middencel reikt en boven den staarthoek eene fijne, lang en zeer scherp gebroken, bijna tot den achterrand reikende lichte dwarslijn, die bleek bruingeel is. Franje nog tot een vierde gekleurd als de vleugel, met flauwe bleeker gele dwarsvlekjes, verder grijs met eene flauwe donkere deelingslijn.

Achtervleugels zoo breed als de voorvleugels, lichtgrijs met roodachtig grauwege franje. Op de onderzijde zijn zij lichter, de voorrand roodachtig grauwegeel bestoven als de voorvleugels. Achterlijf boven donkergrijs, de buik grauwegeel als de binnenzijde der pooten, die buitenwaarts donkergrijs zijn met licht geringde tarsen; middensporen op de helft der achterscheenen.

Ader 7 en 8 der voorvleugels loopen gesteeld in den voorrand uit. Irkutzk, 21 en 29 Junij.

18. *Lampros Conchylidella* nov. sp. — Pl. 9 fig. 10 en 10a.

Een paar; het ♀ bijna geheel gaaf; 13—14 mm. vlugt.

Deze soort behoort door vleugelvorm, kleur en teekening (de laatste herinnert eenigszins aan die van sommige Conchyliden), tot de verwantschap van *Formosella*, *Lunaris* en *Lambdella*, doch onderscheidt zich van deze drie door de bruine, bijna vierkante, naar boven eenigszins verbrede vlek op den binnenrand der voorvleugels. *Fuscofasciata* Stainton schijnt mij toe in teekening en kleur ook op *Conchylidella* te gelijken, doch Stainton noemt de sprieten dik, bruin, zoo lang als de voorvleugels, wat al dadelijk specifiek — misschien zelfs generiek — verschil aanduidt. *Bisinuella* Erschoff heeft — volgens de beschrijving — eene donkere vlek aan den voorrand der voorvleugels, terwijl nog andere soorten met goud- of okergele grondkleur verder staan en hier niet in aanmerking kunnen komen.

Palpen dun, gebogen, tweemaal zoo lang als de kop, onzuiver geel, het eindlid met breeden zwarten ring onder de even zoo ver witte spits. Kop bij den ♂ grauwbrown, bij het ♀ grootendeels

ontschubd, de overblijvende bekleeding donker okergeel. Sprieten dun, bij het ♀ zoo lang als twee derden der voorvleugels, bij den ♂ geen van beiden volledig. Zij zijn verder wit, vrij scherp zwart geringd, bij den ♂ fijn en kort bewimperd. Thorax donker okergeel.

Voorvleugels lang, stomp-lancetvormig, naar achteren weinig verbreed; zij zijn bijna gevormd als bij *Formosella*, doch de punt is duidelijk meer afgerond, ongeveer zooals bij *Schäfferella* Linn. Grondkleur okergeel, beschubbing fijn, glad, doch zonder metaalgans. Binnen het door de franje begrensde puntvierde is de kleur okerbruin wortelwaarts vervloeid, bij den ♂ donkerder dan bij de andere sexe. Verder ziet men op den binnenrand, iets verder van den vleugelwortel dan van den door het begin der franje aangeduiden staarhoek, eene donker oker- of roestbruine vlek, die iets boven de helft van den vleugel komt, onderaan 1 millimeter breed is, doch naar boven een weinig verbreedt, doordat de buitenrand eenigszins schuin en daarbij gebogen is; terwijl de wortelzijde regt is afgesneden. Tegen den voorrand is deze vlek niet scherp begrensd, doch overigens aan beide zijden zeer duidelijk door fijne witte, binnenwaarts (in de vlek) smal zwartbruin beschaduwde lijnen. In den staarhoek staat eene ongeveer driekante, niet scherp begrensde okerbruine vlek, wier stompe punt den voorrandshoek der binnenrandsvlek raakt, en daartegenover aan den voorrand een, binnenwaarts schuin en spits, mede niet scherp begrensd, geelwit veegje. Dwarsader met eene roestbruine stip, die de vlek in den staarhoek raakt. Franje bruinachtig okergeel, met bleekere spits, de franjelij n ongeteekend.

Achternvleugels iets smaller dan de voorvleugels, in het midden zoo breed als de lengte der franje aan den staarhoek, met deze, evenals de achterlijfsrug donker bruingrijs. Onderzijde der vleugels mede bruingrijs, de voorvleugels met bij het ♀ geheel okergele, bij den ♂ in den staarhoek bruingrijze franje. Borst en buik vuilwit, ook de binnenzijde der dijen en scheenen, de buitenzijde van deze bruingrijs. Tarsen bruingrijs, wit geringd.

Ader 5 der achternvleugels regt, ver van 3—4, deze uit één punt; 6—7 ongesteeld.

Blagowestchenk (Amoer), 3 Julij (♀); 11 Julij (♂).

19. **Butalis Cassiterella** nov. sp. — Pl. 9, fig. 11 en 11a.

Zes exemplaren van beide sexen; meestal zeer gaaf; ♂ 14—15, ♀ 13 mm. vlugt.

Het naast verwant door grootte en kleur aan *Seliniella*, *Fallacella* en *Fusco-aenea*. De ongeveer even groote *Subseliniella* Staud. en *Ericetella* v. Hein. ¹⁾ hebben duidelijk minder glanzige voorvleugels. *Seliniella* onderscheidt zich verder door merkbaar slankeren bouw en de ruigharige staartpluim van den ♂. *Fallacella* is daarentegen veel plomper gebouwd en heeft bredere, stompere achtervleugels; terwijl de derde der genoemde naaste verwanten (*Fusco-aenea*) weder een slanker lijf, veel spitsere voorvleugels en, vooral tegen de punt, veel donkerder achtervleugels heeft. Als het kenmerkende van *Cassiterella*, tegenover de drie laatstvermelde soorten, beschouw ik vooral de lichte, vrij sterk glanzige bronskleur der voorvleugels. De bouw van het dier komt het meest met dien van *Ericetella* overeen, doch de achtervleugels zijn iets smaller en merkbaar spitsere en lichter.

Lid 2 der palpen is aan de binnenzijde witachtig; overigens vertoonen zij, evenals de kop, de vrij dunne sprieten en de thorax, de kleur der voorvleugels. Deze hebben, evenals bij *Fallacella*, hunne grootste breedte reeds op een zesde der vleugellengte, behouden die tot op de helft (tot het begin der binnenrands-franje), en zijn dan toegespitst, korter dan bij *Fusco-aenea*, maar langer dan bij *Fallacella*, ongeveer zooals bij *Ericetella*. De beschubbing is fijn en de kleur een licht, zilverachtig, vrij sterk glanzig, iets bruinachtig bronsgroen, zonder inmenging van smalle, vuilwitte schubben, ook zonder purper- of kopertint en slechts met geringen, maar zeer gelijkmatigen bruinen gloed. Teekening ontbreekt en de kleur wordt naar achteren niet donkerder.

De achtervleugels zijn iets smaller dan de voorvleugels en onder-

1) Deze soort is, volgens Fuchs (*Stett. Ent. Zeit.* 1881 p. 461), dezelfde als *Tabidella* H.S., wat mij evenwel onwaarschijnlijk voorkomt. Ik ken echter *Tabidella* alleen uit beschrijvingen.

scheiden zich van die der genoemde soorten, behalve van *Fusco-aenea*, in het ooglopend door hunne spitsheid, zonder echter in eene zoo lange punt uit te loopen als bij die soort. Alle buikigheid van den achterrand ontbreekt namelijk en zij verminderen van den staarthoek af regelmatig in breedte. De kleur is een effen, vrij licht, iets metaalglanzig grijs, lichter dan bij al de genoemde soorten en vooral dan bij *Fusco-aenea*. Franje aan den staarthoek ten volle tweemaal zoo lang als de vleugelbreedte; zij is iets glanzig (en duidelijk bruinachtig) grijs, ook aan de voorvleugels en zoowel onder als boven. Onderzijde der vleugels donkergrijs met flauwen purpergloed.

Achterlijf onder en boven *bij beide sexen* ijzergrauw, iets glanzig, maar zonder lichte vlekken op den buik. Mannelijke staartpluim kort maar duidelijk bijeengestreken, gekleurd als het lijf. Even-zoo is de kleur der pooten.

Amoer; 13, 18, 20 Junij en 1 Julij.

20. *Coleophora strigiferella* nov. sp. — Pl. 10 fig. 1 en 1a.

Een ♂, waaraan de linker spriet ontbreekt, doch dat overigens gaaf en frisch is, van 18 mm. vlugt.

Deze soort behoort, uithoofde der dof leemgele, gestreepte en zwart gespenkelde voorvleugels tot de reeks Coleophoren, die zich van *Millefolii* tot *Gnaphalii* uitstrekt en waartoe ik een veertigtal soorten reken. Onder deze is zij, m. i., wel het naast verwant aan *Settari* Wocke en *Mühligiella* Wocke, doch onderscheidt zich van die beiden en van al de mij in natura bekende soorten met zwart gespenkelde voorvleugels, vrij scherp door de zeer duidelijke, vrij dikke zwarte langslijntjes over den wortel der voorrandsfranje, door de licht en vrij helder leemgele grondkleur der lang- en spitsgepunte voorvleugels, en doordat ook overigens de zwarte besprenkeling der niet scherpe, maar helder witte langsstrepen hier en daar den vorm van fijne zwarte langslijntjes aanneemt.

Palpen $1\frac{3}{4}$ maal zoo lang als de kop, het eindlid $\frac{3}{5}$ zoo lang als het middenlid, dit naar voren iets verbreed, met een spits baardje, dat zoo lang is als de helft van lid 2. De palpen zijn verder wit, met eene donkergrijze langslijn over de buitenzijde van het midden- en eindlid. Kop grijswit, ook de halskraag. Sprietwortel grijs, ongebaard, weinig breeder dan en zoo lang als de drie eerste ringen van de schaft. Deze is helderwit, tot aan de punt zeer scherp bruinzwart geringd; op de onderzijde zijn de vier eerste ringen eenigszins bruingrauw bestoven. Schouderdeksels wit, aan den wortel met donkergrijze vlek. Thorax-rug ontschubd.

Voorvleugels van den wortel tot het midden verbreed en daar ruim een millimeter breed, dan worden zij weder smaller en loopen in eene lange, spitse, iets naar beneden gebogen punt uit, evenals bij *Apicella* Staint. en welke punt, ook evenals bij die soort, nog meer uitkomt doordat zij in het midden donker grauwbuijn is gekleurd.

Grondkleur der voorvleugels licht en vrij helder leemgeel, dof. De geheele binnen- en achterrand is haarfijn iets glanzig wit, tot aan het begin der franje (ongeveer bij een derde der vleugellengte) iets breeder; van de franje is ook de inplanting zeer fijn wit. Die witte binnenrand vertoont slechts enkele (5 of 6) fijne koolzwarte schubben. Eene tweede, breedere, gelijkmatig gespitste witte streep loopt door de vleugelvouw, houdt even voor het eind daarvan aan den achterrand op en is dus zoo lang als de halve vleugel. Zij heeft bij haren binnenrand eerst twee fijne zwarte langslijntjes en verder eene reeks van eenige losse zwarte schubben. Boven die streep, in het midden van den vleugel en op twee vijfden der lengte, begint eene derde, zeer fijne witte langslijn, die even voor de punt in den fijn witten achterrand uitloopt en met eene haarfijne zwarte langslijn en vier of vijf zulke schubben is geteekend. Tusschen deze derde witte langslijn en den witten voorrand ziet men nog twee schuine witte lijntjes in de cellen. Zij zijn niet scherp, beginnen boven de derde witte langslijn en loopen, iets verbreed, in de witte voorrandsstreep uit. Deze begint smal, doch wordt bij den aanvang der voorrandsfranje breeder, door-

dat zij zich over deze verbreidt. Vóór de donkere vleugelpunt wordt zij weder haarfijn, aldaar is de franje leemgeel en slechts aan de uiterste spits wit. Over den binnenrand der witte voorrandsstreep loopen nu de zwarte langslintjes, die deze soort vooral kenmerken, eerst drie zeer fijne en dan twee vrij dikke. Vleugelpunt, als boven reeds gezegd, grauwbrown, fijn wit gezoomd, de franje daaronder lichtgrijs, met witachtig buitenderde; evenzoo die der donkergrijze achtervleugels.

Achterlijf donkergrijs, de staartpluim en het midden van den buik grijswit. Pooten grijswit, de scheenen met eene donkergrijze langslin over het midden der buitenzijde, ook die der sporen tot voor de spits donkergrijs; de beharing der achterscheenen grijswit; de tarsen breed donkergrijs geringd.

Irkutzk; 24 Mei.

21. *Bucculatrix lustrella* nov. sp. — Pl. 10 fig. 2.

Twee gave mannen van $7\frac{1}{2}$ —8 mm. vlugt.

Deze *Bucculatrix* behoort door hare witte, okergeel geteekende voorvleugels tot de groep van soorten, die *Valesiaca*, *Atagina*, *Gnaphaliella* en *Absynthiella* bevat. Van deze onderscheiden *Valesiaca* en *Absynthiella* zich — naar de beschrijvingen te oordeelen — door een bij *Lustrella* niet aanwezig geel vlekje in de voorvleugelpunt; *Gnaphaliella* verschilt door de vrij donker, vuil geelgrauwe kopharen, en *Atagina* — weder volgens de beschrijving — door de donkere kleur en de zwarte bestuiving der voorvleugels. Kenmerkend voor onze nieuwe soort schijnt mij ook de zilverwitte, glanzige voorvleugelgrond.

Spriet en donkergrijs, de schaft aan den wortel met eene kleine uitsnijding. Oogdeksels wit met een grauwegeel langsstreepje. Aangezigd wit. Kopharen wit, de middenste grauwegeel. Thorax glanzig wit als de grond der voorvleugels. Deze zijn lang en vrij smal; de voor- en binnenrand loopen tot het midden evenwijdig; van daar loopt de vleugel puntig toe, doch is aan de spits door de

franje afgerond, hoewel niet sterk. Binnenrand zeer fijn okergeel gezoomd. Door de vouw loopt eene okergele langslijn, die bij twee derden ophoudt en dus den staarhoek niet bereikt. In dezen, juist boven het begin der franje, ziet men een eenigszins scheef naar de vleugelpunt gerigt, stomp gepunt, geel streepje of vlekje, dat eene zwarte stip bevat. Tusschen het laatste gedeelte der vouwstreep en den voorrand ziet men eene fijne gele langslijn en dan, — van vier zevenden des voorrands zeer scheef naar den achterrand langs de spits der voormelde langslijn (die iets verder reikt dan de vouwstreep) loopende, — eene iets bruin bestoven spitse gele streep. Zij bereikt echter den achterrandsrand niet, maar houdt op, even vóór een, op het midden van dezen geplaatst geel vlekje, dat met eene zwarte stip is geteekend, even als het vlekje in den staarhoek. Dit vlekje vereenigt zich bij een der beide voorwerpen (het afgebeelde) met een, niet juist aan den vleugelrand beginnend, tweede geel voorrandsstreepje, dat eenigszins gebogen is, tot eene wortelwaarts holle, C-vormige teekening. Bij het andere, iets minder gave voorwerp, is het achterrandsvlekje vrij van het tweede voorrandsstreepje en dit iets smaller, regter, een weinig bruin beschubd. Onder de vleugelpunt loopt op den achterrandsrand een regt, en daarachter, over den wortel der franje, een gebogen okergeel, bruin beschubd lijntje. Voorrandsfranje wit, die langs den achterrand eerst wit, dan grijs.

Achternvleugels en achterlijfsrug donkergrijs, de franje en staartpluim lichtgrijs. Buik grijswit. Onderzijde der vleugels lichtgrijs, de franje ongeveer als boven, helderder. Pooten lichtgrijs.

Amoer, 14 Junij.

22. *Platyptilia* (*Amblyptilia*) *moerens* nov. sp. — Pl. 10 fig. 3 en 3a.

Vijf exemplaren van beide sexen, waarvan echter slechts een ♀ gaaf; 19—22 mm. vlugt.

Dat deze *Platyptilia* tot de afdeeling C van het genus (*Ambly-*

ptilia Hübn.) behoort, wordt ontwijfelbaar aangeduid: 1°. door de duidelijk licht gevlekte, donkere achterrandsfranje der voorvleugels; 2°. door den zwarten schubbentand in hunne binnenrandsfranje; 3°. door de lengte der achterscheenen en tarsen, welke (te zamen genomen) die van het achterlijf met *ruim* de helft overtreft. Van de beide Europeesche soorten (de drie exotische ken ik alleen uit afbeeldingen en beschrijvingen en laat die daarom liefst onbesproken) onderscheidt *Moerens* zich, doordat de grond der voorvleugels zeer donkergrijs is gekleurd, niet paarsachtig roodbruin (*Acanthodactyla*) of olijfbrown (*Cosmodactyla*), en de zwartbruine voorrandsdriehoek franjewaarts krijt wit is afgezet en niet oranjebruin of bleekgeel, zooals bij de twee genoemde soorten. Verder loopt onder den voorrand der eerste lob een van het witte dwarslijntje uitgaand wit langsstreepje naar de vleugelpunt, dat mede bij de beide andere soorten der Europeesche fauna ontbreekt.

Palpen anderhalfmaal zoo lang als de kop, met witte spits, zwartgrijs en grijs wit beschubd. Voorhoofdskuif eveneens zwartgrijs en grijs wit; oogrand grijs wit, niet scherp. Sprieten grauwbrown, onduidelijk grijs wit geringd, draadvormig, bij den ♂ zeer kort bewimperd. Rug zwartgrijs en grijs wit gemengd, de tweede helft der schouderdeksels geheel grijs wit, evenals de achterrand van het schildje.

* Voorvleugels gevormd als bij *Acanthodactyla* en dus achteraan smaller dan bij *Cosmodactyla*; de punt der bovenste lob, hoewel evenzeer plotseling geknakt, is minder lang en spits dan bij de twee genoemden. Hunne grondkleur is een donker, koud, iets bruinachtig grijs, met eene bestuiving van grijs witte schubben, veel sterker dan bij *Acanthodactyla*, maar toch geene duidelijke vlekjes vormende zooals bij *Cosmodactyla*. Ook ontbreekt, op een vierde der vleugellengte, eene bij laatstvermelde soort vrij duidelijke, doch ook bij de andere goed zichtbare, vervloeiend donker afgezette onderhelft van een lichter dwarsband. Voorrand flauw grijs wit gestippeld. Zwartbruine driehoek voor de spleet, op twee derden van den voorrand beginnende en tot drie vierden strekkende, gevormd als bij *Acanthodactyla*, haar achterrand sterk uitgesneden.

Onder deze vlek is de binnenrand iets sterker grijswit bestoven, en achter haar, aan den voorrand, ziet men een vrij duidelijk krijtwit vlekje en dan eene fijne witte stip; eene tweede bevindt zich even voor de vleugelpunt en tussehen beiden loopt over de beide lobben het fijne witte dwarslijntje dat, evenals bij de twee verwanten, wortelwaarts vervloeiend zwartbruin is afgezet. Op de bovenste lob gaat van dit dwarslijntje een fijn wit langsstreepje uit, dat in de witte stip bij de vleugelpunt eindigt. Achterrand eenkleurig donker bruingrijs, ook de franje, die dus geene lichte buitenhelft heeft zooals bij de andere, meer genoemde soorten; zij is viermaal wit doorsneden. Franje in de spleet donker grijs, langs den binnenrand grijswit met zwarten schubbentand vóór- en drie zulke vlekjes voorbij de spleet.

Achternvleugels iets bruiner dan de voorvleugels, met een weinig lichtere franje; die der derde ieder aan den binnenrand met grijsachtig witte wortelhelft, welke aanvankelijk met eenige zwarte schubben, dan met een grooten zwarten schubbentand op het derde vierde en aan de spits nog met een zwart vlekje is geteekend.

Achterlijf bruingrijs, de wortel op den rug en op zijde grijswit; het is verder op den rug, op zijde en van onderen grijswit gevlekt. Pooten bruingrijs, breed grijswit geringd, even als bij de andere soorten, maar vrij scherp. Onderzijde der vleugels bruingrijs, de voorvleugels en de eerste veder tegen den achterrand roetbruin gemengd, eerstgenoemde aldaar met een wit dwarslijntje en twee witte voorrandsvlekjes, de genoemde veder met een grijswit keper-vormig vlekje en meer wortelwaarts met grijswitte bestuiving.

Amoer; 6, 14 en 21 Junij. — Het gave exemplaar is den 6den gevangen.

23. **Pterophorus** (B. *Mimaesoptilus* Wallgr., afdeeling 1)
Hedemanni nov. sp. — Pl. 10 fig. 4 en 4a.

Drie gave en frissche exemplaren; een ♂ van 26, twee wijfjes van 20 en 24 mm. vlugt.

Op het eerste gezigt zou men dezen vedervlinder stellig voor eene *Platyptilia* houden, want niet alleen komen kleur en teekening der voorvleugels zeer met die van *Plat. Gonodactyla* overeen, maar ook de vorm der voorvleugels is bij *Hedemanni* bijna dezelfde. Bij nadere vergelijking der generieke kenmerken mist men echter den zwarten schubbenrand aan den binnenrand der derde achtervleugelveder en ziet men dat de pooten dunner en langer zijn. De plaats dezer soort is dus ontwijfelbaar in het genus *Pterophorus*, doch geheel vooraan, nog voor *Plagiodactylus*, waarvan zij zich overigens reeds door den vleugelvorm duidelijk onderscheidt. Nader is de verwantschap met de volgende, mede nieuwe soort, die ik aanvankelijk slechts voor eene kleinere variëteit hield; zij onderscheidt zich echter genoegzaam door de teekening der bovenste lob, de minder spitse punt van deze en den steileren achterrandsrand der tweede.

Palpen weinig langer dan de schedelkuif; lid 2 iets verbreed, 3 duidelijk. Zij zijn dus niet eigenlijk gezegd driekant, maar smaller en spitsder dan bij *Plagiodactylus*. Hunne kleur is leemgeel; lid 3 is aan de spits witachtig. Voorhoofdskuif en schedel iets grauwer dan de palpen, de oogrand onduidelijk wit. Sprieten bruingrijs, eenkleurig. Thorax licht bruinachtig aschgrauw, als de grond der voorvleugels, die nog iets lichter en geler zijn dan bij gave exemplaren van *Coprodactylus*. Voor- en binnenrand zijn iets donkerder, de laatste leemkleurig, de eerste bruingrijs. Deze verdonkering begint haarfijn aan den wortel, om tot aan de spleet langzamerhand te verbreedden, ongeveer tot een derde der vleugelbreedte. Voorrand met zeer enkele grijswitte stipjes, het meeste bij het kleinste ♀. Op een vierde der vleugellengte ziet men aan den binnenrand een kort, schuin, grijsbruin streepje, op twee vijfden, hooger op en niet duidelijk van den verduisterden voorrand gescheiden, zulk een vlekje, en dan tegen de spleet, die weinig verder dan een vierde der vleugellengte komt, eene tegen den voorrand donker bruingrijze, naar onderen zwartbruine, bijna gelijkzijdig driehoekige vlek, welke aan den voorrand bijna 2 mm. breed is en met de duidelijke punt binnenwaarts iets beneden de spleet reikt. Haar achterrandsrand

is iets hol uitgesneden, daarbij zwarter en scherper dan de wortelrand, doch tegen den voorrand weder iets vervloeid. Zij is aldaar lichter, grijsachtig geelwit begrensd. Over de beide lobben, *zeer weinig voorbij de helft* (bij *Vacillans* op twee derden) loopt een wit dwarslijntje. Het is op de bovenste lob duidelijker en loopt aldaar merkbaar schuiner dan de achterrand (bij *Vacillans* en *Caesius* niet). Het is niet gebogen zooals bij *Plagiodactylus*, maar regt, doch heeft, evenals daar, aan de wortelzijde een den binnenrand niet bereikend zwart dwarsstreepje, dat naar onderen verbreed is en door eenige donkere bestuiving verbonden wordt met eene grauwbrown verdonkering van den voorrand. Bij *Vacillans* ziet men in stede hiervan slechts eene gelijkmatige, niet zeer donkere bruinachtige beschaduwing. Achter het witte dwarslijntje is het uiteinde der lobben eenigszins grijs bestoven, de onderste het minst, waardoor de kleur ook meer bruinachtig blijft. Franjelijn zwart; franje witgrijs, langs den achterrand der lobben iets witter dan in de spleet, en met eene donkere lijn over den geelachtigen wortel.

De bovenste lob is ongeveer eveneens gevormd als bij *Plagiodactylus* en de beide volgende nieuwe soorten, maar de onderste is (ook bij *Vacillans*) geheel anders dan bij *Plagiodactylus* en *Caesius*, namelijk naar achteren verbreed, bijlvormig (ofschoon niet zoo duidelijk als bij *Platyptilia*); de gebogen achterrand is intusschen nog iets schuiner dan bij de volgende soort. Aan punt en staarhoek der tweede lob is de franje zwartgrijs, langs den binnenrand der vleugels grijswit met een zwartgrijs stipje op twee derden en nog een fijn donker streepje op vijf zesden.

Achtervleugels met stomp-spatelvormige bovenste veder, bijna zooals bij *Platyptilia*, maar toch iets smaller en spitser; tweede veder met schuin weggesneden achterrand, iets breeder en minder lang gepunt dan bij *Plagiodactylus*. Kleur der achtervleugels bruingrijs met lichtere franje; alleen over den wortel der achterrandsfranje van de eerste veder eene donkere lijn.

Onderzijde der vleugels licht bruingrijs, de eerste lob met geelwit voorrandsstreepje (dat bij den ♂ tot aan het witte dwarslijntje

reikt), de bovenste veder met een wit vlekje; de franje als boven, op de achtervleugels met witten wortel.

Pooten dun, vuilwit, de scheenen binnenwaarts bij de sporen grauwbruin bestoven, buitenwaarts bijna geheel, behalve achter de middensporen. Tarsen ongeteekend, behalve die der achterpooten. Van deze is het eerste lid van af een vierde, de overigen aan het eind donker grijsbruin bestoven.

Achterlijf grauwgeel, met onduidelijke grijswitte streepjes, de rug aan den wortel witachtig bestoven.

Amoer, 19 Junij. Naar Baron von Hedemann benoemd.

24. Pterophorus (B. *Mimaesoptilus* Wallgr. afd. 1) **vacillans** nov. sp. — Pl. 10 fig. 5 en 5a.

Drie gave exemplaren; een ♂ van 24, 2 wijfjes van 19 mm. vlugt.

Na verwant aan de voorgaande, mede nieuwe, *Hedemanni*, met bijna eveneens gevormde vleugels en ook in kleur en tekening veel overeenkomst vertoonende, zou men *Vacillans* al ligt voor eene kleinere variëteit houden. Bij nadere vergelijking ziet men echter, dat de voorvleugels bij laatstgenoemde stomper zijn, de punt der eerste lob is namelijk niet zoo sterk omgebogen en de achterrand der tweede steiler dan bij *Hedemanni*. Bovendien is het witte dwarslijntje, dat over de beide lobben loopt, bij *Vacillans* verder naar achteren geplaatst, het loopt evenwijdig met den achterránd en is wortelwaarts op de eerste lob, gelijkmatig, maar niet in het ooglopend donker beschaduwd. Reeds deze verschillen komen mij voor specifiek te zijn; nog andere blijken uit de vergelijking der beschrijvingen.

Palpen weinig langer dan de schedelkuif, naar voren weinig verbreed, bruingrijs met duidelijken, vuilwitten onder- en bovenrand. Voorhoofdskuif en schedel licht bruingrijs, met witten zijrand; ook langs de bovenzijde der oogen ziet men een witten rand. Sprieten bruingrijs, op den rug wit gestippeld. Thorax licht aschgrauw, evenals de grond der voorvleugels, minder geelachtig dan bij *Hedemanni*. Voor- en binnenrand smal verdonkerd; de eerste

bruingrijs, haarfijn beginnend, naar achteren iets verbreed en een weinig wit gestippeld; de binnenrand leemgeel, meer gelijkmatig. Op een vierde der vleugellengte ziet men aan den binnenrand een donkergrijs vlekje, op twee vijfden, niet duidelijk van den donkeren voorrand gescheiden, een tweede, donkerder en tegen de spleet eene driekante donkere vlek, die even duidelijk en eveneens gevormd is als bij de voorgaande, maar niet zoo zwart. Zij is namelijk niet meer dan donker bruingrijs en daarbij tegen den voorrand niet lichter, tegen de spleet niet donkerder, dus vrij gelijkmatig van kleur. Franjewaarts is zij aan den voorrand wit afgezet. Over het laatste derde der lobben loopt vervolgens de boven vermelde witte dwarslijn, die op de onderste flauwer is en dezelfde rigting heeft als de achterrand. Ook op de bovenste lob is zij veel minder helderwit dan bij *Hedemanni* en wortelwaarts ter breedte van ruim $1\frac{1}{2}$ mm. vrij gelijkmatig en niet zeer donker grauwbrown beschadwd. Achterrandsderde der lobben donkerder en zuiverder grijs dan het overige der voorvleugels, dun grijswit bestoven; franjelij n vervloei jend zwartbruin. Punt der bovenste lob scherp maar kort, achterrand der onderste steiler dan bij *Hedemanni*, flauw gebogen. Franje grijswit, aan punt en staarthoek der lobben zwartgrijs, langs den binnenrand slechts met enkele zwartgrijze schubben.

Achternvleugels gevormd zooals bij *Hedemanni* is beschreven, de tweede veder evenwel met nog korteren achterrand. Zij zijn donkergrijs, vrij zuiver, met iets bruinere franje, wier lichtere wortel slechts sporen van eene donkere deelingslijn vertoont.

Onderzijde der vleugels donkergrijs, de voorvleugels met een wit voorrandsvlekje boven de spleet en eene witte dwarslijn over de lobben, de achternvleugels met eene vrij groote witte vlek op de bovenste veder. Franje als boven.

Achterlijf grauwegeel, de rug aan den wortel grijswit bestoven, verder (even als de buik) grijswit gevlekt. Spits grijswit.

Pooten grijswit, stofgrijs bestoven, op dezelfde wijze maar minder sterk dan bij *Hedemanni*.

Amoer, 25 Junij.

25. **Pterophorus** (B. *Mimaesoptilus* Wallgr., afdeling 4)
caesius nov. sp. — Pl 10 fig. 6 en 6a.

Acht exemplaren van beide sexen, waaronder verscheidene geheel gave en frissche, van 16—17 (♀) tot 17—20 (♂) mm. vlugt.

Uithoofde van de vrij breede, *Platyptilia*-achtige bovenste lob der voorvleugels behoort ook deze soort tot mijne eerste afdeling van *Mimaesoptilus* (zie *Vlinders van Nederland*, Microlepidoptera p. 1033), en wel, om de grijze kleur der genoemde vleugels, met de beide vorigen tot de verwantschap van *Plagiodactylus* Staint., Snellen. *Caesius* is echter ongelijk veel helderder van tint dan deze drie, en onderscheidt zich verder van *Plagiodactylus* door de zeer duidelijke zwarte driehoekige vlek voor de spleet der voorvleugels, terwijl het witte dwarslijntje over de eerste lob niet veel schuiner loopt dan de achterrand, maar evenwijdig daarmede; het is ook niet gebogen maar regt, en wordt wortelwaarts begrensd door eene, ook tegen den zwarten driehoek scherp grijswit afgezette zwarte dwarsstreep. Bij den grooteren *Hedemanni* is het witte dwarslijntje mede schuiner en wat *Vacillans* aangaat, zoo onderscheidt deze zich behalve door de kleur, door den verschillenden vleugelvorm.

Palpen driekant, grauwbruin, bijna leembruin, de onderrand grootendeels, de bovenrand geheel fijn wit en deze laatste zich aansluitende bij den witten zijrand der even donker, maar grauwer dan de palpen gekleurde voorhoofdskuif en schedelbekleeding. Sprietten grauwbruin, de bovenzijde van de schaft wit gestippeld. Thorax blaauwgrijs, met grijswitten achterrand, de schouderdeksels met eenige grijswitte schubben bestrooid, aan het eind geelwit.

Grond der voorvleugels, — wier tweede lob volstrekt niet bijlvormig is, maar een schuinen, gebogen achterrand heeft, — eigenlijk donker bruingrijs, maar zoo sterk met blaauwachtig grijswitte schubben bestrooid, dat de grondkleur blaauwgrijs schijnt. Deze lichte schubben zijn vooral rijkelijk op het midden van den vleugel te vinden,

minder op den binnenrand, die buitendien aan zijnen wortel (niet verder) eenigszins geelwit is. Op een derde ziet men eene vrij dikke zwarte stip, en tegen de spleet, die naauwelijks tot een derde der vleugellengte reikt, de bovenvermelde bruinzwarte driehoek, die bijna even duidelijk is als bij *Gonodactyla*, maar niet zoo ver binnenwaarts reikt (slechts tot twee derden der vleugelbreedte). Hij is wortelwaarts eenigszins vervloeid, min of meer tot twee langsstrepen uitgerekt, franjewaarts scherp begrensd, hol uitgesneden, langs den voorrand een weinig verlengd. Aldaar wordt hij door een wit lijntje, dat binnenwaarts in eene vrij dichte grijswitte bestuiving vervloeit, gescheiden van eene bruinzwarte vlek op het midden der bovenste lob, die onderaan slechts weinig versmald is en dus bijna hare geheele breedte inneemt. Deze vlek is reeds wortelwaarts duidelijk begrensd, maar franjewaarts nog scherper en wel door het reeds boven besproken witte dwarslijntje, dat ook, ofschoon flauwer, doorloopt over de tweede lob. Deze is, evenals de eerste lob achter het witte lijntje, vrij gelijkmatig blaauwachtig grijswit bestoven. Voorrandsfranje wit, die langs den achterrandsrand der eerste lob mede wit, aan vleugelpunt en staarhoek donkergrijs; over haren wortel loopt eene zwarte lijn. In de spleet is de franje lichtgrijs, voor de afgeronde punt der tweede lob zwartgrijs, daar omheen wit, verder donkergrijs, mede met eene zwarte lijn over den wortel, langs den binnenrand bruin-grijs.

Achternvleugels gevormd als bij *Plagiodactylus*, de bovenste veder achteraan iets minder verbreed; hunne kleur is zeer donker grijs-bruin, met lichtere, bruinere franje, die aan den wortel langs den binnen- en achterrandsrand der vederen smal en vervloeiend donker bruingeel is. Over den wortel der achterrandsfranje van de eerste en tweede veder loopt eene zwarte lijn.

Onderzijde der vleugels bruin-grijs, de voorvleugels met een wit voorrandsstreepje en eene witte dwarslijn over de lobben, de eerste en derde veder aschgrauw bestoven, de eerste met een zwart dwarsstreepje.

Pooten grijswit, buitenwaarts bruin-grijs bestoven, vooral tegen het uiteinde der scheenen en voor de middensporen. Punt der

sporen bijna zwart. Van de achterlarsen zijn lid 2—5 bijna geheel wit.

Achterlijf licht bruingrijs, het begin van den rug en de mannelijke staartpluim grijsgeel, de buik met twee witte langslijnen en witte schubben aan het eind der ringen.

Irkutsk, 11 Junij tot 8 Julij.

26. **Pterophorus** (B. *Mimaesoptilus* Wallengr., afdeeling 1)
luteocinereus nov. sp. — Pl. 10 fig. 7 en 7a.

Twee paren; twee gave en frissche mannen van 26 mm., twee wijfjes (waarvan een gaaf en frisch en het andere iets afgevlogen) van 24 mm. vlugt.

Ook deze vrij groote nieuwe *Pterophorus* behoort, evenals de drie voorgaande nieuwe soorten, tot de verwantschap van *Plagiodactylus*, doch komt, afwijkende van *Hedemanni* en *Vacillans*, in vleugelvorm vrij wel met *Plagiodactylus* overeen. Van deze en van *Caesius* onderscheidt *Luteocinereus* zich duidelijk door grootte en kleur, door den vorm der donkere vlek of liever dwarsstreep voor de spleet en door de genoegzaam ongeteekende lobben. De kleurmengeling der voorvleugels herinnert namelijk sterk aan die van *Serotinus* Zeller, doch deze soort is kleiner, en heeft smaller en spitser voorvleugels met zwarte stippen (geene onafgebroken zwarte lijn) over den wortel der achterrandsfranje. Om laatstgenoemde reden kan ook niet worden gedacht aan *Coprodactylus*, die wel ongeveer gelijk gevormde voorvleugels met groote donkere vlek voor de spleet heeft, maar buitendien geheel anders is gekleurd.

Palpen ruim anderhalfmaal zoo lang als de kop, in het midden verbreed, roodachtig leemgeel, met witten onder- en bovenrand. Voorhoofdskuif en schedel iets grijzer dan de palpen, met witten, langs den bovenkant der oogen doorlopenden zijrand. Halskraag als de palpen gekleurd. Thorax en schouderdeksels licht aschgrauw, met geelachtig grijswit achterrandsderde.

Voorvleugels licht aschgrauw; eene vervloeide, aanvankelijk

smalle, gaandeweg verbreedte en eindelijk de geheele onderlob (doch niet ten volle tot den achterrand) innemende streep langs den binnenrand leemgeel, iets roodachtig. De voorrand is tot aan de spleet bruinachtig, maar flauw en zeer smal, met eene langsreeks van fijne zwarte schubben geteekend. Eenige (twee of drie) dergelijken ziet men ook verder op ader 1 en op het middenste derde van den vleugel. Op een vierde der genoemde ader 1 bemerkt men een bij de mannen zeer fijn, iets schuin grijsbruin streepje, op een derde, onder den donkeren voorrand en duidelijk daarvan gescheiden, eene zwarte stip. Voor de spleet is de vleugel geteekend met eene vrij groote, gebroken, bijna zwarte dwarsstreep, die, wel beschouwd, bestaat uit eene zwartgrijze langstreep op het tweede derde van den voorrand, — die aan het eind, juist boven de spleet, iets verbreed is, — uit een iets langwerpig zwart middenlangstreepje en uit eene onderste, meer buitenwaarts geplaatste dikke zwarte stip, waarachter de grond geelachtig grijswit is. Tweede helft der lobben helderder lichtgrijs dan de eerste en het overige van den vleugel. Zij zijn bij de mannen slechts met eenige uiterst flauwe langrijen van fijne zwarte schubben geteekend, doch bij de wijfjes ziet men op de bovenste een spoor van een zeer schuin grijswit dwarsstreepje, met een grauwbrown langslintje onder aan de wortelzijde. Voorrand der eerste lob, iets voorbij de spleet, bij de wijfjes met een kort wit langslintje, bij de mannen op die plaats ongeteekend. Verder loopt bij beide sexen langs den voor- en achterrand eene genoegzaam onafgebroken zwarte lijn. Uiterste spits der franje aan den voorrand grijswit; die langs den achterrand is aan de bovenste lob licht bruingrijs met grijswitten bovenwortel, aan den staarhoek bijna zwartgrijs, in de spleet grijswit, langs den achter- en binnenrand donker bruingrijs, bijna zwartgrijs.

Achterelevings gevormd als bij *Plagiodactylus*, dus de bovenste veder spatelvormig, de tweede mesvormig, met nog sterker weggesneden staarhoek. Hunne kleur en die der franje bruingrijs, de wortel van laatstgenoemde fijn bruingeel, buitenwaarts door eene zwartgrijze lijn begrensd.

Onderzijde der vleugels bruingrijs; de tweede helft der lobben, de bovenste veder eenigszins en de onderste zeer sterk grijswit bestoven. Franje als boven. Pooten wit, iets bruinachtig, de buitenzijde der voor- en middenscheenen donker, bruingrijs bestoven, die der achterscheenen dunner en lichter bruin. Achterlijf grauwegeel, de achterranden der ringen en twee langslijnen over den buik vuilwit.

Amoer; 28 Junij (3 exemplaren) en 14 Julij (het afgevlogen stuk).

27. **Pterophorus** (B. *Mimaesoptilus* Wallgr., afdeeling 3)
emarginatus nov. sp. — Pl. 10 fig. 8 en 8a.

Vijftien meest gave exemplaren van beide sexen. Vlucht 24—26 mm.

Trekt deze vedervlinder door den zwavelgelen achterlijfswortel, de bij den ♂ roodachtig, bij het meestal donkerder ♀ meer paarsachtig grijze voorvleugels en de grauwwachtig kaneelbruine achtervleugels reeds dadelijk de aandacht, bij nader onderzoek ziet men, dat de onderste lob en de tweede veder zoo eigenaardig gevormd zijn, dat hij in sectie B van het genus, waarheen de vorm der bovenste lob hem verwijst, eene bijzondere afdeeling moet uitmaken. Die tweede lob is namelijk, evenals bij het genus *Oxyptilus*, sterk hol uitgesneden en de tweede veder, aan de onderzijde van het punt, mede eenigszins, ofschoon niet zoo in het ooglopend. Deze bijzonderheden worden bij geene mij bekende soort van *Pterophorus* gevonden en onderscheiden alleen dus *Emarginatus* duidelijk, afgescheiden van de boven vermelde bijzondere kleur en den bouw der palpen. Laatstgenoemden zijn namelijk zeer dun, lid 2 is gebogen, 3 even lang als en nog dunner dan lid 2, zeer spits, horizontaal. Hunne kleur is grijs met eene zwarte lijn over de buitenzijde. Kop zonder voorhoofdskuif, grijs, bij het ♀ donkerder, evenzoo de op den rug zwart gestippelde sprieten. Thorax lichtgrijs (♂) of bruingrijs (♀), de tweede helft grijswit.

Voorvleugels tot een derde gespleten, de bovenste lob naar achteren iets verbreed, met gebogen voorrand, spitse, iets gekromde punt en schuinen, wortelwaarts hol uitgesneden achterrand, de staarhoek vrij scherp. Onderste lob naar achteren naauwelijks merkbaar breeder, met scherpe, mede iets gekromde punt, steileren maar sterker uitgesneden achterrand en mede zeer scherp staarhoek. De kleur der voorvleugels is aan den binnenrand, tot een derde, spits toeloopend geelachtig witgrijs, bij den ♂ helderder, op het overige van den vleugel lichtgrijs (6 mannen) of roodgrijs, iets donkerder (2 mannen, 3 wijfjes) tot vrij donker, iets paarsachtig bruin-grijs (4 wijfjes) en fijn grijswit bestoven, wat vooral bij de donkere exemplaren goed uitkomt, verder op de lobben, vooral op de bovenste, bruiner. Op twee vijfden ziet men eene grijsbruine stip, boven het midden van den vleugel, tegen de spleet, iets hooger, eene tweede, waaronder men slechts bij de twee donkerste wijfjes een fijn grijsbruin langslijntje bemerkt. Lobben ongeteekend, hun achteren binnenrand met eene fijne zwarte franjelijijn. Voorrandsfranje lichtgrijs, die langs den achterrand vrij helderwit, met eene zwarte stip aan den staarhoek der bovenste en aan de spits en den staarhoek der onderste lob. De franje in de spleet is grijzer, met donkere spits, evenzoo de met vier zwartgrijze streepjes geteekende langs den binnenrand des vleugels.

Bovenste veder der achtervleugels vrij stomp spatelvormig, de tweede smaller, meer mesvormig, tegen het eind van onderen iets uitgesneden. Hunne kleur is grauwwachtig kaneelbruin, het helderst bij de lichte exemplaren, de franje donker bruin-grijs met haarfijn lichter wortel.

Onderzijde der vleugels bleek grauwwachtig kaneelbruin, de voorvleugelvoorrand en dunne bestuiving der lobben en van de tweede helft der vederen witgrijs, de franje lichter dan boven, eveneens geteekend.

Pooten vuilwit, de scheenen buitenwaarts iets bruinachtig bestoven, de achtersporen vrij lang, nog iets langer dan de helft van het uiteinde der scheenen of van het eerste tarsenlid. Achterlijf grauwegeel, de rug aan het begin bijna zwavelgeel. Verder is

het onder en boven met uiterst fijne bruine langslijnen geteekend; de achterranden der ringen zijn witachtig.

Amoer; van 25 tot 30 Junij gevangen.

28. **Pterophorus** (D) **innocens** nov. sp. — Pl. 10 fig. 9 en 9a.

Een gave en frissche ♂ van ruim 21 mm. vlugt.

Deze vlinder behoort met *Lienigianus*, *Tephradactylus* en *Scarodactylus*, misschien ook wel met den mij in natura onbekenden *Trimmatodactylus* Christ., tot mijne afdeeling D. van *Pterophorus* (zie *Flinders van Nederland*, Microlep. p. 1035). De eerste lob is namelijk naar achteren niet verbreed en heeft geen achterrand of binnenrandshoek, de eerste en tweede veder zijn daarentegen tegen het eind wel verbreed, beiden eveneens gevormd en de onderste lob heeft eene ongebogen punt, terwijl de middenscheenen alle verdikking door schubben missen. Verder onderscheidt *Innocens* zich door de geheel ongeteekende geelachtig witte voorvleugels, die zelfs geene donkere stippen of streepjes op de franjelijijn vertoonen of donkere bestuiving bezitten.

Palpen dun en spits, voorhoofd zonder kuif, sprieten zoo lang als drie vijfden der voorvleugels, zeer kort bewimperd, alles ongeteekend, bleek bruinachtig wit. Thorax in kleur overeenkomende met de voorvleugels. Bovenste lob van deze iets smaller en spitsler dan bij *Tephradactylus*, maar toch niet zoo zeer verlengd als bij *Scarodactylus*; ook de vorm der onderste houdt het midden tusschen deze beide soorten. Zooals boven reeds gezegd, zijn zij geheel eenkleurig, ongeteekend, geelachtig wit; ook de franjelijijn en de franje zijn aldus. Achtervleugels zeer licht grijs, hunne aan den wortel witachtige franje wordt verderop iets donkerder dan de vederen en de derde, met hare franje, is tot drie vierden bijna wit.

Onderzijde der vleugels met franje geheel ongeteekend, iets bruinachtig wit, de achtervleugels een weinig helderder.

Pooten als bij *Scarodactylus* en dus de sporen iets korter dan bij de twee andere verwanten, het achterste paar niet ten volle half zoo lang als het eerste tarsenlid. Zij zijn geelachtig wit, ongeteekend, alleen de binnenzijde der voor- en middenscheenen en dijen grijs bestoven. Achterlijfsrug geelachtig wit, de buik iets bruinachtig.

Irkutsk. Vangtijd niet opgegeven.
